ಸಮ್ಮೇಳನ ಪ್ರಾರಂಭ

೧೨-೧೨-೧೯೪೪ ಪ್ರಾತಃಕಾಲ ೯-೧೨ ಘಂಟೆವರೆವಿಗೆ ನಡೆದ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳು

ವಾಣಿವಿಲಾಸ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟಿನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರು ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ವೇದಿಕೆಮೇಲೆ ಸಾಲಾಗಿನಿಂತು ದೇವತಾಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿದರು. ಅನಂತರ ಆಸ್ಥಾನವಿದ್ವಾನ್ ಮೋಟಗಾನಹಳ್ಳಿ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಸಾಹಿತ್ಯಾಲಂಕಾರ ಕೆ. ಎಸ್. ನಾಗರಾಜನ್‌ರವರಿಂದ ರಚಿತವಾದ ಸಂಸ್ಕೃತ ಸ್ವಾಗತ ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ಶ್ರಾವ್ಯವಾಗಿ ಓದಿದರು. ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂಹೈಸ್ಕೂಲ್ ಪಂಡಿತರಾದ ಎಚ್ ಎಮ್, ರಾಮಾರಾಧ್ಯರು ಸ್ವಕೃತವಾದ ಕನ್ನಡ ಸ್ವಾಗತಪದ್ಯಗಳನ್ನು ಓದಿ ಶ್ರವಣಾನಂದವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದರು. ತಮಿಳುವಿದ್ವಾನ್ ಹೈಸ್ಕೂಲ್‌ಪಂಡಿತ ಕೆ. ಸತೀಶಮೊದಲಿಯಾರ್‌ರವರು ತಮಿಳಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಗತ ಪದ್ಯವನ್ನು ಓದಿದರು. ತೆಲುಗು ವಿದ್ವಾನ್ ಪಂಡಿತ ಎಂ. ನಂಜುಂಡಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಸ್ವಕೃತವಾದ ತೆಲುಗು ಸ್ವಾಗತಪದ್ಯಗಳನ್ನು ಪಠಿಸಿ ಎಲ್ಲರನ್ನು ಸಂತೋಷಪಡಿಸಿದರು. ಹೀಗೆ ನಾಲ್ಕು ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸ್ವಾಗತಪದ್ಯಗಳು ನಡೆದು ಸಭಾಸದರೆಲ್ಲಾ ಸಂತೋಷವನ್ನು ಕರತಾಡನ ಮೂಲಕ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಿರಲು ಸ್ವಾಗತ ಸಮಿತಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಮತ್ತು ಬೆಂಗಳೂರು ಪೌರಸಭಾ ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟರಾದ ಶ್ರೀಯುತ ಅಡ್ವೋಕೇಟ್ ಕೆ. ಶಾಮರಾಜಯ್ಯಂಗಾರ್ಯರು ಸ್ವಾಗತಭಾಷಣವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ ದಿವಾನರು ಸಮ್ಮೇಳನಾಧ್ಯಕ್ಷರು ಪಂಡಿತ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸ್ವಾಗತವನ್ನುಕೋರಿ ಈ ಸಮ್ಮೇಳನಾಂಗವಾಗಿ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಿಗೆ ಏರ್ಪಡಿಸಿರುವ ಸ್ಥಳ ಭೋಜನಾದಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಲೋಪವಿದ್ದರೆ ಅವನ್ನೆಲ್ಲಾ ದೇಶಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ಸೈರಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೋರಿದರು ಮತ್ತು 14ನೇ ಸಮ್ಮೇಳನವನ್ನು ಅಮೃತವಾಣಿಯ ಮೂಲಕ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬೇಕೆಂದು ದಿವಾನರನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರು. ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ ಪಂಡಿತ ಕೆ. ಪಟ್ಟಾಭಿರಾಮಯ್ಯನವರು ಪಂಡಿತರ ಸ್ಥಿತಿಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಪಂಡಿತರ ವೇತನವಿಷಯದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಪದವೀಧರರ ಆರಂಭವೇತನ ಸಮಾನತೆಯನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಧನ್ಯವಾದವನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸಿ ಪಂಡಿತರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅನೇಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಹಾನುಭೂತಿಯನ್ನೂ ಮತ್ತಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತೋರಿಸಬೇಕೆಂದು ನಿರೂಪಿಸಿ ಪಂಡಿತರಿಂದಾಗುವ ಲೋಕೋಪಕಾರವನ್ನು ವಿವರಿಸುವ ವರದಿಯನ್ನು ಓದಿದರು ಮತ್ತು ದಿವಾನರು ಪ್ರಾರಂಭೋತ್ಸವವನ್ನು ನಡೆಸಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರು.

ದಿವಾನರಾದ ಸರ್. ಎ. ರಾಮಸ್ವಾಮಿಮೊದಲಿಯಾರ್‌ರವರು ಪ್ರಾರಂಭಭಾಷಣ ಮಾಡಲು ಎದ್ದುನಿಂತಾಗ ಒಂದೇ ಸಮನೆ ಸಂತೋಷಸೂಚಕವಾದ ಕರತಾಡನ

ಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದರು. ಸಮ್ಮೇಳನ ಪ್ರಾರಂಭದಿನ ಹನ್ನೆರಡನೇ ತಾರೀಖು ಒಂಭತ್ತು ಗಂಟೆಯಿಂದ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳು ಬೆಳಗ್ಗೆ ಒಂಭತ್ತುಗಂಟೆಯಿಂದ ನಡೆಸಲು ನಿರ್ಧರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದವು. ಪ್ರಾತಃಕಾಲ ಆರುಗಂಟೆಯಿಂದ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಸ್ನಾನಾಹ್ನಿಕಾದಿಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಸೌಕರ್ಯವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಲಾಗಿತ್ತು ಮತ್ತು ಉಪಹಾರ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೂ ಇದ್ದಿತು. ಪಂಡಿತರೆಲ್ಲರೂ ವಸ್ತ್ರಾಲಂಕೃತರಾಗಿ ಸಭಾಂಗಣದಲ್ಲಿ ನೆರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಪರಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಮ್ಮೇಳನ ವಿಚಾರವೂ ಸ್ಥಳವಿಲ್ಲದೆ ಹೊರಗೆಉಳಿವ ಜನರಿಗೆ-ತಿಳಿಯಲು ಲೌಡ್‌ಸ್ಪೀಕರ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೂ ಜನಾಕರ್ಷಣೀಯವಾಗಿತ್ತು ಸ್ಕೌಟುಗಳೂ ಮತ್ತು ಪಾಠಶಾಲಾ ಸ್ವಯಂಸೇವಕರುಗಳೂ ಸಮ್ಮೇಳನಕ್ಕೆ ಆಹೂತರಾದ ಮಹಾ ಜನರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಆಯಾ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿಂದ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿದರು. ಒಂಭತ್ತುಗಂಟೆಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಸ್ವಾಗತ ಸಮಿತಿ ಸದಸ್ಯರುಗಳೂ ಸ್ವಾಗಸಸಮಿತಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀ ಕೆ. ಶಾಮರಾಜಯ್ಯಂಗಾರ್ಯರೂ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಧರ್ಮಪ್ರಕಾಶ ಕುಪ್ಪಸ್ವಾಮಿನಾಯಿಡುರವರೂ ಮಂಡಲದ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ರಂಗಾಚಾರ್ಯರೂ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳಾದ ಪಂಡಿತ ಕೆ. ಪಟ್ಟಾಭಿರಾಮಯ್ಯ ಮತ್ತು ಆಸ್ಥಾನವಿದ್ವಾನ್ ಆರ್. ಎ. ಕೃಷ್ಣಮಾಚಾರ್ಯರೂ ಮಹಾದ್ವಾರದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ದಿವಾನರನ್ನೂ, ಸಚಿವರುಗಳನ್ನೂ, ಸಮ್ಮೇಳನಾಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನೂ ಮಂಡಲದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖಾ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಶ್ರೀಯುತ ಕಸ್ತೂರಿರಾಜಶೆಟ್ಟಿಯವರನ್ನೂ ಇತರ ಮಹನೀಯರನ್ನೂ ಸ್ವಾಗತಿಸಿದಾಗ ಪತ್ರಿಕಾ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಮಹಾ ದ್ವಾರದಲ್ಲಿಯೆ ಆಗಾಗ್ಗೆ ಫೋಟೋ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು. ಸಭಾಂಗಣದಲ್ಲ ಪತ್ರಿಕಾ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಅನುಕೂಲವಾಗಿ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಲಾಗಿತ್ತು ಮುಖ್ಯ ಮುಖ್ಯವಾದ ಪತ್ರಿಕೆಗಳ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಸಮ್ಮೇಳನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದರು. ದಿವಾನರೂ ಸಮ್ಮೇಳನಾಧ್ಯಕ್ಷರೂ ಸಭಾವೇದಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ಆಸನಾರೂಢರಾಗುತ್ತಲೆ ಮಹಾ ಜನರು ಅವಿಚ್ಛಿನ್ನಕರತಾಡನಶಬ್ದಮುಖೇನ ತಮ್ಮ ಅಪಾರ ಸಂತೋಷವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದರು. ಅನಂತರ ಅವರ ಅನುಜ್ಞೆಯನ್ನು ಪಡೆದು ಸಮ್ಮೇಳನ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳು ಪ್ರಾರಂಭವಾದವು. ಸಭಾಂಗಣ ಕಿಕ್ಕಿರಿದು ತುಂಬಿ ಶೋಭಾಮಯವಾಗಿತ್ತು ಮೈಸೂರು ದೇಶದ ಎಲ್ಲಾ ಭಾಗಗಳಿಂದಲೂ ಪಂಡಿತ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಈ ಸಮ್ಮೇಳನಕ್ಕೆ ದಯಮಾಡಿಸಿದ್ದರು. ಪಂಡಿತ ಮಂಡಲದ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪದಿಂದ ಆಕರ್ಷಿತರಾಗಿ ಕೆಲವು ಮಂದಿ ಮೌಲ್ವಿಗಳೂ ಬಂದಿದ್ದರು ಅನೇಕ ಕಡೆಯಿಂದ ಸ್ತ್ರೀಯರೂ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಾಗಿ ಬಂದು ಸಮ್ಮೇಳನದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದುದು ಹೆಚ್ಚು ಸಂತೋಷದಾಯಕವಾಗಿದೆ.

శ్రీః.

శ్రీ కూరత్తాళ్వానరుళిచ్చెయ్త పఞ్చస్తవత్తిల్

చరమస్తోత్రమాకియ

శ్రీస్తవమ్.

పెరుమాళ్ కోయిల్ ప్రతివాదిభయఙ్కరమ్

అణ్ణఙ్గరాచార్యర్ స్వామి అరుళిచ్చెయ్త

తత్త్వార్థ చిన్తామణియెన్ఱుమ్ వ్యాఖ్యానత్తోడు,

సభా పణ్డితరాన

(మేల్నడి) ప్ర. అణ్ణఙ్గరాచార్యర్ స్వామియాల్

పరిశోధిక్కప్పట్టు,

శ్రీ వైష్ణవగ్రన్థ ముద్రాపక సభా మూలమాయ్

చెన్నై

శ్రీనికేతన ముద్రాక్షరశాలైయిల్

అచ్చిట్టు వెళియిడప్పట్టతు.

దున్దుభి నామ సంవత్సరమ్.

1922.

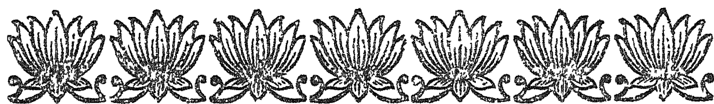
శాత్తుక్క వి. (వెణ్బా.)

మన్ను మణవాళ మామునివ౯ మాణ్బురైక్కు

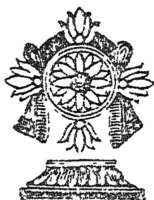
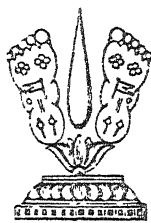
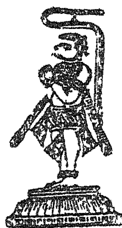
మన్నపుః అణ్ణఙ్గ రాశిరియ౯ - శొన్న

తిరుమా మకళ్ తుతియి౯ శీరురైయై చ్చెప్పి

త్తురుకాతా రివ్వులకి లుణ్డో.

శ్రీః

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః.

శ్రీమద్వరవరమునయే నమః.

పఞ్చస్తవమ్.

[ప్రస్తావనా.]

కూరత్తాఴ్వా నరుళిచ్చెయ్త ఐన్దు స్తోత్రఙ్గళుక్కు పఞ్చస్తవమెన్ఱ తిరునామమ్ ప్రసిద్ధమాకి వఴఙ్గుమ్. అవఱ్ఱిల్ ముతలతు - శ్రీ వైకుణ్ఠస్తవమ్; ఇరణ్డావతు - అతిమానుష స్తవమ్; మూన్ఱావతు - సున్దరబాహుస్తవమ్; నాన్గావతు - వరదరాజస్తవమ్; ఐన్దావతు - శ్రీస్తవమ్ ఎన్ఱిఙ్గనే అడైవు కాణ్గ.

[శ్రీస్తవత్తైయో అల్లతు సున్దరబాహుస్తవత్తైయో ప్రథమస్తోత్రమాకవుమ్, శ్రీ వైకుణ్ఠస్తవత్తై చరమస్తోత్రమాకవుమ్ శొల్లువారు ముళర్.]

ఆఴ్వాన్ యతిరాజ వేషత్తుడన్ శోఴరాజ సభైక్కు ఎఴున్దరుళి 'శ్రీమన్నారాయణనే పరతత్త్వ' మెన్ఱు ఉపన్యసిత్తరుళినతు

మన్ని "శివాత్పరతరం నాస్తి" ఎన్ఱుశొల్ల ప్పడిహోనమాక "ద్రోణ మస్తితతఃపరమ్" ఎన్ఱు ఎళుత్తిట్టుక్ కణ్ణు మిక్క కోపముడైన్ద వీర శైవనాన అవ్వరశనుడైయ కొడుమైయాల్ తిరుక్కణ్ణై ఇళన్దు, తిరువరఙ్గమ్ పెరియకోయిలిలే వసిక్క ప్పార్త్తవళవిలే, అప్పోతు ఎమ్బెరుమానార్ శోళనత్తు ఉపప్లవఙ్గళై ప్పొఱుక్కమాట్టామల్ తిరునారాయణపురత్తిలే ఎళున్దరుళి యిరున్దపడియాల్ అవరైప్పిరిన్దు కోయిలిలే వసిక్క మాట్టామైయాలుమ్, ఇరామానుశ నడియార్ కళై శోళరాజ సేవకర్కళ్ పలవకైకళిల్ హింసిత్తుక్కొణ్డిరున్దమై యాలుమ్ "ఇత్తిరువరఙ్గమానకర్ నిష్కణ్టకమాకుమళవుమ్ నామ్ ఇఙ్గు వసిక్కత్తకాతు" ఎన్ఱు తిరువుళ్ళమ్పఱ్ఱియ ఆళ్వాన్ అఙ్గు నిన్ఱుమ్ పుఱప్పట్టు త్తిరుమాలిరుఞ్జోలై మలైయిలే శిలకాలమ్ వసిత్తరుళ్వతాక ఎళున్దరుళుమ్బోతు వళియిడైయిలే భగవద్గుణా నుభవత్తాలే తమ్ముడైయ నెఞ్జాఱల్కళై మాఱ్ఱక్కరుతి శ్రీవైకుణ్ఠ స్తవత్తైయుమ్ అతిమానుషస్తవత్తైయు మరుళిచ్చెయ్తు, పిన్బు తిరుమాలిరుఞ్జోలైయిలే అళకరై ఆపాదచూడమనుభవిత్తు పరమా నన్దసాగరమగ్నరాయ్ అన్త హర్షప్రకర్షమ్ ఉళ్ళడఙ్గామల్ వళిన్దు పుఱప్పట్ట శొల్లాకియ శ్రీసున్దరబాహుస్తవత్తై అరుళి చ్చెయ్తు, అతన్ ముడివిల్ -

"విజ్ఞాపనాం వనగిరీశ్వర! సత్యరూపాం
అఙ్గీకురుష్వ కరుణార్ణవ! మామకీనామ్ ।
శ్రీరఙ్గధామని యథాపురమేవ సోహం
రామానుజార్యవశగః పరివర్తిషీయ ॥" ఎన్ఱుమ్,

"శ్రీరఙ్గశ్రియమన్వహం ప్రగుణయన్
త్వద్భక్తభోగ్యాంకురు" ఎన్ఱుమ్ -

తిరువరఙ్గమానకిర్ నిష్కణ్టక మాక వేణుమెన్నుమ్ ఎమ్బెరుమానార్ తిరువడి నిఴలిలే తామ్ వాఴప్పెఱవేణుమెన్నుమ్ ఆర్త్తరాయ్ ప్రార్థిక్క ;

అవ్వళవిలే 'అన్ద మహాపాపియాన శోఴన్ కణ్ణుత్తిలే పుణ్ణాకిప్పుఴుత్తుమాణ్డాన్' ఎన్ఱ కర్ణామృతమాన వృత్తాన్తత్తై త్తిరుచ్చెవిశాత్తి అఴకర్ సన్నిధియిలే విడైపెత్ఱు మీణ్డుమ్ కోయిలేఱ ఎఴున్దరుళి, తిరునారాయణపురత్తిల్ ఎఴున్దరుళియిరున్ద ఎమ్బెరుమానార్ ఇచ్చెయ్తియై అఱిన్దు మిక విరైన్దు కోయిలుక్కు ఎఴున్దరుళి ఆఴ్వానై వారిప్పిడిత్తణైత్తుక్కొణ్డు దుఃఖాతిశయత్తాలే ఒరువార్త్తైయుమ్ అరుళిచ్చెయ్యమాట్టామల్ * ఉళ్ళేలా మురుకి కుఱల్ తఴుత్తు విమ్మల్ పొరుమలాయ్, "ఆఴ్వాన్! ఇద్దర్శన త్తుక్కు దృష్టిభూతరాన ఉమక్కు ఇప్పడి కణ్ పోవతే! ఇతు ఎన్నుడైయ దుష్కర్మఫలమన్ఱో!" ఎన్ఱిప్పడి పలవాఱాక అరుళి చ్చెయ్తు, ఆఴ్వానై త్తేత్ఱియరుళి,

అతఱ్కు మఱ్ఱైనాళ్ ఉడైయవర్, ఆఴ్వాన్ తిరుమాలిరుఞ్జోలై యాత్తిరైయిలే అరుళిచ్చెయ్త మూన్ఱు స్తవఙ్గళైయుమ్ కేట్టరుళి మికవుమ్ తిరువుళ్ళముకన్దు ఆఴ్వానై నోక్కి 'ఉమ్ముడైయ ఇవ్వరుళిచ్చెయల్కళాలేయన్ఱో నమ్ముడైయ తిరువరఙ్గచ్చెల్వమ్కళైయత్ఱు నాముమ్ ఇఙ్గు వాఴ్న్దిరుక్కప్పెత్ఱోమ్!; పేరరుళాళర్ *అర్థితార్థ పరిదానదీక్షితరాక ప్రసిద్ధరాయిరానిన్ఱార్ ; నీర్ అవర్ విషయమాక ఒరు స్తోత్రమ్ విణ్ణప్పమ్ శెయ్యుమ్ ; అవర్ ఉకన్దు కణ్ తన్దరుళ్వర్' ఎన్ఱరుళిచ్చెయ్య ; అతు కేట్ట ఆఴ్వానుమ్ "అడియేనుక్కు ఇక్కణ్ వేణ్డా" ఎన్న ; ఎమ్బెరుమానారుమ్ "అప్పడియన్ఱు ; వరదర్ విషయమాక ఒరుస్తోత్రమ్ శొల్లియే

యాకవేణుమ్” ఎన్ఱు నిబన్ధిత్తు నియమిక్క, ఆऴ్వానుమ్ అన్ద నియమనత్తై శిరసావహిత్తు వరదరాజస్తవ మరుళిచ్చెయ్తార్. ఇని ఐన్దావతు స్తోత్రమ్ - శ్రీస్తవమ్.

ఆళవన్దార్,

“నమోఽచిన్త్యాద్భుతాక్లిష్ట జ్ఞానవైరాగ్యరాశయే।
నాథాయమునయేఽగాధ భగవద్భక్తిసిన్ధవే॥”

ఎన్ఱు ఆచార్య నమస్కార పూర్వకమాక తొడఙ్గి,

“పితామహం నాథమునిం విలోక్య
ప్రసీదమద్వృత్తమచిన్తయిత్వా” ఎన్ఱు

ఆచార్య స్మరణానన్తరమాక స్తోత్రత్తై త్తలైక్కట్టి, పురుషకారభూతైయాన పిరాట్టి విషయమాక చతుశ్శ్లోకి అరుళిచ్చెయ్తవార్ తై అడియొత్రి ఆऴ్వానుమ్ శ్రీవైకుణ్ఠస్తవారమ్భత్తిల్

“యోనిత్య మచ్యుత......రామానుజస్య
చరణౌ శరణంప్రపద్యే” ఎన్ఱు ఆచార్య శరణాగతి పూర్వకమాక భగవత్స్తోత్రత్తై ఉపక్రమిత్తు (నాన్గు స్తోత్ర మరుళిచ్చెయ్తు)

“రామానుజాంఘ్రి శరణోఽస్మి......వరదాస్మిత వేతుణీయః”

ఎన్ఱు ఆచార్య స్మరణానన్తరమాక భగవత్స్తోత్రత్తై త్తలైక్కట్టిప్పిరాట్టి విషయమాక శ్రీస్తవ మరుళిచ్చెయ్తార్.

ఇన్ద పఞ్చస్తవత్తిల్ శొల్లుక్కుమ్ పొరుళ్నోక్కుమ్ తొడైనోక్కుమ్ మత్తుం ఎన్నోక్కుమ్ వెకు శిఱప్పాక అమైన్దుళ్ళనవెన్బతుమ్ ఉభయవేదాన్త రహస్యార్థఙ్గళ్ పెరుమ్బాలుమ్ ఇవత్తిల్ పొతిన్దుకిడక్కిన్ఱన వెన్బతుమ్, ఆऴ్వార్క శరుళిచ్చెయల్కళిల్పోల్ ఉపదేశైక సమధిగమ్యమాన పల విశేషార్థఙ్గళ్ ఇవత్తిల్ నిరమ్బియిరుక్కిన్ఱన వెన్బతుమ్, “శైన్యతమిऴ్మాలైకళ్

ఆత్మగుణసమృద్ధి ముతలియ సకల సమ్పత్తుక్కళుమ్ కుఱైయఱ అమైన్ద మఱ్ఱోర్ రాశిరియక్కై సర్వజ్ఞనాన ఎమ్బెరుమానుమ్ అఱియ వల్లనల్లన్ ఎన్నుమ్బాతు అవ్వాఴ్వానుడైయ దివ్యసూక్తికళుక్కు ఇఙ్గనే ఒప్పుయర్వఱ్ఱ అతిశయమ్ అమైవతు అర్పుతమన్ఱు కిడీర్.

ఇన్ద స్తోత్రఙ్గళుక్కు పురాతన పణ్డితర్కళిలొరువర్ వడమొఴియిల్ అతిసంక్షిప్తమానతోర్ వ్యాఖ్యానమియఱ్ఱియుళ్ళార్; అన్ద వ్యాఖ్యానమ్ - శిలవిడఙ్గళిల్ శబ్దార్థవర్ణనమ్ శబ్దశాస్త్ర మర్యాదైక్కు మాఱుపట్టుమ్, శిలవిడఙ్గళిల్ తాత్పర్యోపపాదనమ్ తవఱుతలడైన్దుమ్, శిలవిడఙ్గళిల్ మూలపాఠకల్పనమ్ పిఴైపట్టుమ్, ఇన్నుమ్ పలవిడఙ్గళిల్ శుఱుఙ్గచ్చొల్లల్ మయఙ్గవైత్తల్ ఎన్నుమ్ కుఱ్ఱఙ్గళుక్కు ఇలక్కాకియుమ్ ఉళ్ళతెన్ఱు శిలర్ నినైక్క ఇడముణ్డెనినుమ్, అతిగహన గమ్భీరసన్దర్భమాన ఇన్ద శ్రీసూక్తికళుక్కు ముతలిలే ఒరు వ్యాఖ్యానరేఖై ఉణ్డాక్కిన మహోపకారత్తై "గచ్ఛతఃస్ఖలనం నదోషాయ" ఎన్నుమ్ న్యాయత్తోడు శేర్త్తు అనుసన్ధిత్తు అన్ద వ్యాఖ్యాతావిడత్తిల్ అడియేన్ * తలైయల్లాల్ కైమ్మాఱిలావతనాయిరానిన్ఱేన్.

సంస్కృత భాషామయమాన గ్రన్థత్తుక్కు సంస్కృత భాషా వ్యాఖ్యానమే పొరుత్తముడైత్తామెన్ఱు పలర్ నినైప్పార్కళాయినుమ్ ఇప్పఞ్చస్తవత్తుక్కు మణిప్రవాళనడైయిల్ ఓరురై ఏర్పడవేణ్డియతు ఆవశ్యకమ్. ఇతిల్ అమైన్దుళ్ళ అరుమ్పెరుమ్ పొరుళ్కళై అజ్ఞర్ అఱిఞర్ ఎన్నుమ్ వాశియఱ అనైవరుమ్ ఎళితిల్ అఱిన్దు ఉయ్య వేణ్డుమెన్నుమ్ కారణమ్ ఒరుపక్కమిరుక్క, నాలాయిర దివ్యప్రబన్ధఙ్గళిల్ ప్పాశురఙ్గళైయే పెరుమ్బాలుమ్ తొఴువి ఇన్ద స్తోత్రఙ్గళ్ అరుళిచ్చెయ్యప్పట్టుళ్ళనవాతలాల్ అవ్వరుళిచ్చెయల్కళుక్కుమ్

"సున్దరదోర్దణ్డ వ్యాఖ్యా" శ్లోకమ్ ముఴుతుమ్=
"కరువారణమ్ తణ్ పిఱ్కితుణ్డన్దోడ" ఇత్యాది.
"వర్ధిష్ణు బాలద్రుమషణ్డమణ్డితమ్"=
"వళరిళమ్పొఴిల్ శూழ్ మాలిరుమ్శోలై."
"అన్ధంతమస్తి మిరనిమ్మితమ్"=
"కొళ్ కిన్ఱ కోళిరుళై."
"ప్రళయజనిరిపూర" ఇత్యాది శ్లోకమ్ ముఴుతుమ్=
"నిలైయిడ మెఙ్గుమిన్ఱి." (వృత్తముమ్ ఒన్ఱే)

అతిమానుష స్తవత్తిల్

"త్వన్నిర్మితా జఠరగాచ"=
"శీరాల్ పిఱన్దు శిఱప్పాల్ వళరాతు."
"తాదృగ్జ్ఞ తే చరితమార్యజనాన్సహా స్తే"=
"ఎత్తిఱ మురలినోడిణైన్దిరున్దు."
"వ్యజమటో ఘట శేషన్ముగ్రే"=
"వెణ్ణెమ్కలత్తై వెట్పోడై యిట్టు."

శ్రీ వైకుణ్ఠ స్తవత్తిల్

"ప్రేమార్ద్రవిహ్వాలగిరః పురుషాః పురాణాః"=
"ఉళ్ళెలామురుకిక్కురల్ తఴుత్తొழிన్దు."

ఇజ్ఞనే పలపల శ్లోకఙ్గళ్ అరుళిచ్చెయల్కళుక్కు సాక్షాత్ ప్రతిచ్ఛన్దమాయుమ్, శిల శ్లోకఙ్గళ్ పాశురఙ్గళిన్ కరుత్తై ఉళ్ళమైత్తుక్కొణ్డు అవతరిత్తనవాయు మిరుప్పతాల్ ఇస్తోత్తిరఙ్గళుక్కు ఎల్లార్ తమక్కు మిన్బమ్పయక్కుమాఱు ఎళిదాన నడైయిల్ తెళియ తోర్రురై వరైయ వేణుమెన్ఱు కుతూహలమ్ కిళర్న్దు పల పెరియోర్

కళిల్ నియమనత్తైయుమ్ శిరమేఱ్కొణ్డు, "తత్త్వార్థచిన్తామణి" ఎన్నుమ్ పెయర్ పూణ్డ ఉరైయెఴుతత్తొడఙ్గినార్.

ప్రతిపదార్థత్తై సిఱప్పాక త్తిరిన్దుకొళ్వతఱ్కాక ముతలిల్ పదవురైయుమ్, పిఱకు తాత్పర్యత్తై విళక్కిక్కాట్టుమతాన పొழிప్పురైయుమ్, అన్వయవిలుమ్ కరుత్తు సువ్యక్తమాకాత విడఙ్గళిల్ తాత్పర్య వివరణమాన విరివురైయుమ్, సమాసపదఙ్గళిల్ వ్యుత్పత్తి సంశయమ్ తోన్ఱక్కూడియ ఇడఙ్గళిల్ విగ్రహప్రక్రియా వివరణముమ్, అపూర్వపద ప్రయోగస్థలఙ్గళిల్ నిఘణ్టు నిరూపణముమ్, ఇన్ఱియమైయాత విడఙ్గళిల్ వ్యాకరణోపపత్తి ప్రదర్శనముమ్, మూలపాఠమ్ అపభ్రంశమాక సిక్కుణ్డవిడఙ్గళిల్ ఔచిత్య ఉపపత్తి ప్రదర్శనత్తుడన్ శుద్ధపాఠ సంస్కరణముమ్, ప్రమాణాన్తర సంవాద సాపేక్షస్థలఙ్గళిల్ మేఱ్కోళ్ కాట్టువతుమ్, అవాన్తర సమ్ప్రదాయ వైషమ్యమ్ తోన్ఱుమిడఙ్గళిల్ మధ్యస్థప్రాయమాక అర్థవ్యవస్థాపనముమ్, మఱ్ఱుమ్ ఆవశ్యకమాక తోన్ఱుమ్ విషయఙ్గళై విళఙ్గవైత్తలుమాకిఱ ఇవ్వళవు విన్యాసముమ్ ఇవ్వురైయిల్ అమైన్దిరుక్కుమ్పడియై అఱ్ఙ్ఙ కణ్డుణర్క.

అఱిఙ్గోష్ఠియిల్ అగ్రేసరనాకియ అడియేన్ ఇత్తకైయ ఉరైయై వరైయవేణుమెన్ఱు నెఞ్జాల్ నినైప్పతఱ్కుమ్ యోగ్యతైయఱ్ఱవనెన్పతు ఉణ్మైయేయాయినుమ్ "పయనన్ఱాకిలుమ్ పాఙ్గలరాకిలుమ్ శెయల్నన్ఱాక త్తిరుత్తిప్పణికొళ్వార్" ఎన్ఱ కణక్కిలే ఇవ్వాఴ్విలియైక్కొణ్డు ఇక్కైఙ్కర్యత్తై త్తలైక్కట్టువిత్తుక్కొళ్వతాక ఆழ்వార్ తిరువుళ్ళముకన్దగుళినమైయాల్ "వెళ్ళైప్పరిముకర్ తేశికరాయ్ విరకాలడియోముళ్ళత్తెழுతియ తోలైయిలిట్టనమ్"

ఎన్రాల్ప్పోలే ఆచార్యకటాక్షత్తాల్ నెఞ్జిల్ పతిన్దుళ్ళ అర్థఙ్గళై అడియేన్ ఎళుతువతు తకుతియేయామ్.

ఉప్పుక్కడలిలుమ్ ఉత్తమమాన మణికళ్ శిల ఇరుప్పతు పోల్ కుర్రఙ్గళుక్కు క్కొళ్కలమాకియ ఇవ్వురై తన్నిలుమ్ శిలభాగఙ్గళ్ పెరియోర్కళిన్ తిరువుళ్ళత్తాల్ గుణమాక క్కొళ్ళప్పడుమెన్పతు అడియేనతు తుణివు. అప్పడి గుణమాకత్తోర్రుమ్ అంశఙ్గళ్ ఆచార్యకటాక్షత్తాల్ ఆవిర్భవిత్తవై యెన్రుకొణ్డు అవర్రై ప్పోకర్రువతుమ్, కుర్రముర్ర అంశఙ్గళై అడియేనుడైయ అజ్ఞాన విజృమ్భిత విలసితమాకక్కొణ్డు అవర్రై త్తిరుత్తికొళ్వతుమ్ పెరియోర్కట్కు క్కడమైయాకుమ్.

(వెణ్బా.)

కుర్రమ్ కుఱైకణ్డు కూఱుమ్ కురవర్కట్కు -
ఎర్రైక్కుమ్ కైమ్మాఱిలా మెన్తలైయే - కర్రార్కళ్
కల్లా వఴియేనై క్కణ్డుమ్ విరికత్తారేల్
ఎల్లా మెళితా మెనక్కు.

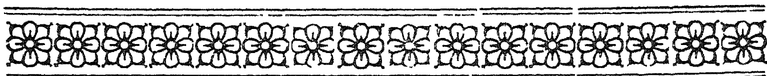
ఇఙ్ఙనమ్:—

శ్రీ వైష్ణవ దాసన్

పెరుమాళ్ కోయిల్, ప్రతివాది భయఙ్కరమ్

అణ్ణఙ్గరాచార్యన్.

(పఞ్చస్తవ వ్యాఖ్యాతా.)

శ్రీః.

ఎమ్బెరుమానార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

ఆళ్వార్ తనియన్.

[భట్టర్ అరుళిచ్చెయ్తతు.]

శ్లో॥ శ్రీవత్సచిహ్న మిశ్రేభ్యో నమఉక్తిమధీమహే ।
యదుక్తయస్త్రయీకణ్ఠే యాన్తి మఙ్గళసూత్రతామ్ ॥

పదవురై.

యదుక్తయః=యావరొరు ఆళ్వాను డైయ శ్రీసూక్తి కళానవై	యాన్తి=అడైకిన్ఱనవో,
త్రయీకణ్ఠే=వేదమాకిఱ పెణ్ణిన్ కణ్డత్తిల్	(తేభ్యః) శ్రీవత్సచిహ్నమిశ్రేభ్యః=(అన్ద) పరమపూజ్యరాన ఆళ్వాన్ పొరుట్టు
మఙ్గలసూత్రతామ్=తిరుమఙ్గల్యమాయిరుక్కైయై	నమ ఉక్తిమ్=నమః ఎన్ఱశొల్లై అధీమహే=ఓతుకిఱోమ్. ... ...*

ఇత్తనియన్ ఆళ్వాన్ తిరుక్కుమారరాన శ్రీపరాశరభట్టర్ అరుళిచ్చెయ్తతు; ఇతువే శ్రీరఙ్గరాజస్తవత్తుక్కు ముతల్ శ్లోకము మాయిరుక్కుమ్. వేదత్తుక్కు త్తాలిపోన్ఱ దివ్యసూక్తికళై అరుళిచ్చెయ్త ఆళ్వానైయే నామెప్పోతుమ్ వణఙ్గువోమెన్బతు ఇతన్ కరుత్తు.

ఇవరుడైయ శ్రీసూక్తికళ్ వేదమాతిన్ కణ్డత్తిల్ తాలిపోన్ఱిరుత్తలావతెన్నెన్నిల్; ఉలకత్తిల్ పెణ్గళుక్కు కణవనిరుక్కిఱా నెన్బతై నామ్ ఎతుకొణ్డు తెరిన్దుకొళ్ళుకిఱోమ్? తిరుమఙ్గల్యత్తై కణ్డత్తిల్ కణ్డు తెరిన్దుకొళ్ళుకిఱోమ్. పెణ్గళుక్కు త్తాలియిల్లాత అవస్థైకళ్ ఇరణ్డు;- కన్నికైయాయిరుక్కుమవస్థై ఒన్ఱు; నూలిఴన్దు విధవైయాయిరుక్కుమవస్థై మఱ్ఱొన్ఱు ఇవఱ్ఱుళ్ కన్నికైప్పరువత్తిల్ అప్పెణ్ పల భర్తాక్కళై యుడైయళాయిరుప్పళ్. ఏనెన్ఱాల్, అవళ్ కణ్డత్తిల్ ఒరువరైప్పాడాక త్తాలి ఏఱుమళవుమ్ పెరుమ్బాలుమ్ బ్రహ్మచారికళుమ్ ఆవర్తనప్పేర్వఴికళుమ్ ఒవ్వొరువరుమ్ అవళై త్తమ్మనైవియాక భావిత్తిరుక్కక్కూడుమ్ "ఇప్పెణ్ణుక్కు నాన్ తాన్ భర్తా" ఎన్ఱు ఒవ్వొరువనుమ్ నినైత్తిరుక్కక్కూడుమ్. మఱ్ఱుళ్ళ విరక్తర్కళుమ్ గృహస్థర్కళుమ్ అక్కన్నికైయై

కణ్డాల్ “ఇవళుక్కు ఇన్నుమ్ భర్తా నిశ్చయిక్కప్పడవిల్లై” ఎన్ఱు సాధారణమాక నినైత్తుక్కొళ్వర్కళ్. అప్పెణ్ణిన్ కఴుత్తిల్ తాలి ఏఱివిట్టపిన్బు, మున్బు తఙ్గళుక్కెన్ఱు అభిమానిత్తిరున్ద బ్రహ్మచారి ప్రభృతికళ్ “ఇని ఇవళ్ అనన్యార్హై” ఎన్ఱు నిశ్చయిత్తు త్తాఙ్గళ్ ఆశైయఱ్ఱొఴివర్. సాధారణమాక నినైత్తుక్కొణ్డిరున్ద మఱ్ఱు గృహస్థాదికళ్ “ఇవళుక్కు ఒరుభర్తా ఏఱ్పట్టువిట్టాన్” ఎన్ఱు నినైత్తుప్పోవర్కళ్.

ఇని ఇరణ్డావతాన వైధవ్యావస్థైయిల్ స్త్రీయై ప్పార్క్కుమవర్కళ్ “ఇవళుక్కు ఏఱ్పట్టిరున్ద కణవన్ ఇఱన్దొఴిన్దాన్; ఇని ఇవళుక్కు ఎప్పోతుమ్ కణవన్ ఏఱ్పడప్పోకిఱతిల్లై” ఎన్ఱు నిశ్చయిత్తువిడువర్కళ్.

ఆకవే, మాతర్కళ్ మఙ్గలనూలిల్లాత అవస్థైకళిల్ పలభర్తాక్కళైయుడైయవర్కళాయుమ్ ఒరుభర్తావైయుముడైయరాకాతవర్కళాయుమ్ ఇరుప్పర్కళెన్ఱతాయిఱ్ఱు. అతుపోల, ఆఴ్వాన్ శ్రీసూక్తికళ్ అవతరిప్పతిఱ్కు మున్బు వేదఙ్గళ్ మఙ్గలనూలిల్లాత మాతరిన్ ఇరణ్డువకైయాన నిలైమైకళైయుముడైత్తాయిరున్దన. వేదత్తుక్కు శివనై ప్పతియాకచ్చిలర్ మయఙ్గి అభిమానిప్పర్కళ్; పిరమనై ప్పతియాక ప్పేత్తైయర్ శిలర్ పేణువర్కళ్; ఇవ్వాఱు పాశుపతాదికళాల్ పలపలదైవఙ్గళ్ పతియాక అభిమానిక్కప్పట్టుమ్, నిరీశ్వరమీమాంసకర్కళాల్ ‘నాయకనే కిడైయాతు’ ఎన్ఱు మఱుక్కప్పట్టుమ్ కిడన్దతు. ఆఴ్వానుడైయ పఞ్చస్తవమాకియ దివ్యశ్రీసూక్తికళ్ తిరువవతరిత్తవుడనే “తలైయఱుత్తవనుమ్ తలైయఱుప్పుణ్డవనుమ్ మఱ్ఱుమెవరుమ్ వేదత్తుక్కు నాయకరల్లర్; నాయకనే కిడైయాతెన్ఱతుమ్ తప్పు; నాయకనుణ్డు; అవన్ ఒరువనే; అవ

నాకిఱాన్ శ్రీమన్నారాయణనే" ఎన్ఱు కల్వెట్టాక నిర్ధారణమేఱ్పట్టపడియాల్ ఇవరుడైయ శ్రీసూక్తికళ్ వేతమాతుక్కు మఙ్గలనూల్ పోన్ఱన. ఇతనాల్, సకలదుర్మతఙ్గళైయుమ్ నిరసిత్తు పరతత్త్వ నిర్ణయమ్పణ్ణవల్ల వాగ్వైభవత్తైయుడైయవర్ ఆఴ్వాన్ ఎన్ఱతాకిఱతు. ఇన్నుమ్ పలవకైయాకవుమ్ ఇతఱ్కు క్కరుత్తురైక్కలామాయినుమ్ విరివుక్కు అఞ్జి నిఱ్కిఱోమ్.

[శ్రీవత్సచిహ్నమిశ్రేభ్యః] ఆఴ్వానుక్కు "తిరుమఱుమార్పన్" ఎన్ఱు తమిఴిల్ తిరునామమ్; అతఱ్కు ఏఱ్ఱ వడమొఴి నామమ్ శ్రీవత్సచిహ్నరెన్పతామ్. ఎమ్పెరుమానుడైయ తిరునామమాకియ ఇతు ఆఴ్వానుక్కు వఴఙ్గప్పెఱ్ఱ కారణమ్యాతెనిల్; పరవాసుదేవనాన ఎమ్పెరుమానుమ్ తిరువనన్దాఴ్వానుమ్ తఙ్గళుడైయ శేషశేషిత్వముఱై నిలవులకత్తిల్ నన్గువిళఙ్గుమ్పడి ఇఙ్గువన్దవతరిక్కవేణుమెన్ఱు తిరువుళ్ళమ్పఱ్ఱి, ఎమ్పెరుమాన్ చక్రవర్తితిరుమకనాకవుమ్ తిరువనన్దాఴ్వాన్ ఇళైయపెరుమాళాకవుమవతరిత్తు నెడునాళ్ వాఴ్న్దు *మణ్ణిన్ పారమ్నీక్కి, తన్నుడైచ్చోతిక్కు ఎఴున్దరుళినపిఱకు, మీణ్డుమొరుకాల్ ఇవ్వాఱు తిరువవతరిక్కక్కరుతియ ఎమ్పెరుమాన్ ఆదిశేషనై అఴైక్క, "రామావతారత్తిల్ ఉనక్కునాన్ తమ్బియాకప్పిఱన్దు పట్టపరితాపమ్పోకుమే" ఎన్ఱు ఆదిశేషన్ కూఱ, అతఱ్కు ఎమ్పెరుమాన్ "ఇన్దవిశై నీతమైయనాకవుమ్ నాన్ తమ్బియాకవుమ్ పిఱక్కలామాయిత్తు" ఎన్ఱుశొల్లి ఆదిశేషనైయు మఴైత్తుక్కొణ్డువన్దు, తాన్ కృష్ణనాకప్పిఱక్క శేషన్ బలరామనాకప్పిఱన్దాన్. అత్తిరువవతారత్తిల్ ఎమ్పెరుమాన్ తిరువుళ్ళత్తిల్ ఎన్నతోన్ఱియతెన్ఱాల్, "హా! హా!! ఇతువరై నామ్ శేషిత్వత్తైయేతలైక్కొణ్డు ఇన్ద అడిమైచ్చువై అఱియామల్ తానే

పాళ్ పట్టోమ్ ; శేషిత్వ నిలైమైయిల్లాట్టిల్ శేషవృత్తియే పరమ రస్యమాయిరానిన్నతు! ఇప్పడిప్పట్ట శేషవృత్తియైమేఱ్కొణ్డే నామ్ ఇన్నుమ్ శిలపిఱవివిపిఱక్క వేణుమ్" ఎన్ఱు కుతూహలమ్ కిళర్న్దువిట్టతు. అతఱ్కాణ్గ, మీణ్డుమ్ తిరువనన్దాళ్ వానై శేషియాక అవతరిప్పిత్తు తాన్ శేషభూతనాక అవతరిత్తార్; శేషన్ ఇరామానుశనాక త్తిరు వవతరిక్క, తాన్ కూరత్తాళ్ వానాక త్తిరువవతరిత్తార్. మీణ్డుమ్ శేషన్ మణవాళమామునికళాక త్తిరువవతరిక్క, ఎమ్బెరుమానార్ "హస్తిగిరినాథరణ్ణా" ఎన్నుమ్ తిరునామముడైయ ప్రతివాదిభయ జ్కరరాక అవతరిత్తార్ - ఎన్ఱ అవతారరహస్య ప్రక్రియైయులే, ఆళ్వార్ సాక్షాత్ తిరుమఱుమార్పనాన ఎమ్బెరుమానుడైయ తిరువవతారమాకైయాలుమ్, అతుతోన్ఱ అవరుడైయ తిరుమార్పిల్ ఒరుమఱుఇరున్దతాక ప్రసిద్ధమాకైయాలుమ్ శ్రీవత్సచిహ్నరెన్ఱ ఎమ్బెరుమానతు తిరునామత్తైప్పెఱ్ఱార్ - ఎన్బతు రహస్యార్థమ్

[మిశ్రేభ్యః] మిశ్రశబ్దమ్ పూజ్యవాచకమ్ ; ఇతుసమాస త్తిల్ నియమేన ఉత్తరపదమాకవే వరుమ్ పూజ్యార్థకమాన మఱ్ఱశబ్దఙ్గళ్ కర్మధారయసమాసత్తిల్ పూర్వపదమాక వరుమ్ ; 'పూజ్యశ్రీవత్సచిహ్నేభ్యః' ఎన్ఱామ్. అప్పడి మిశ్రశ్రీవత్సచిహ్నేభ్యః' ఎన్ఱు వారాతు. యతీన్ద్రమిశ్రః, మురారిమిశ్రః, వాచస్పతి మిశ్రః - ఇత్యాదికళ్ కాణ్గ. [నమఉక్తిమ్.] నమసఃఉక్తిః, తామ్. యద్వా - నమఇత్యుక్తిః, తామ్.

[అధీమహే] అధీమహి ఎన్ఱే పలరుమ్ ఓతువర్కళేనుమ్ అతు అపపాఠపరమ్పరైయెన్ఱే కొళ్ళత్తకుమ్. దేశికనుడైయ రహస్య త్రయసార - గురుపరమ్పరా సారారమ్భత్తిలుళ్ళ -

" గురుభ్యస్తద్గురుభ్యశ్చ నమోవాకమధీమహే "

ఎన్నశ్లోకత్తిఙ్ వ్యాఖ్యానత్తిల్, 'అధీమహి' ఎన్ఱు పాఠాన్తరమ్కల్పిత్తు అన్దపాఠత్తిల్ వ్యాకరణోపపత్తి ఎழுతముడియామల్ " శాఖాశతం కథమధీమహిరఙ్గధుర్యమ్ " ఎన్న శ్రీరఙ్గరాజస్తవశ్లోకత్తై సంవాద ప్రమాణమాక క్కాట్టినారొరువర్. అతు భ్రాన్తివిలసితమ్; "శాఖా శతంహృది దధీమహిరఙ్గధుర్యమ్" ఎన్పతే సామ్ప్రదాయికపాఠమాకైయాల్ ఒరు అబద్ధపాఠత్తై స్థాపిక్క మఱ్ఱొరు అబద్ధపాఠత్తైక్కాట్టువతు మిథ్యాధ్యవసిత్యలఙ్కార ప్రత్యభిజ్ఞాపకమాయిరానిన్ఱతీ!. 'అధీమహే' ఎన్ఱు ఏకారాన్తమాక వే ఓతక్కడవతు.

వేదత్తై ఒరుకన్యకైయాక రూపణమ్పణ్ణుకిఱపడి తోఱ్ఱ 'త్రయీ' ఎన్ఱు స్త్రీలిఙ్గనిర్దేశమ్పణ్ణిఱ్ఱు. "స్త్రియామృక్సామయజుషీ ఇతి వేదాస్త్రయస్త్రయీ" ఎన్న నామలిఙ్గానుశాసనముణ్డిక. కర్ణే = వేదత్తినుడైయ మేల్ భాగమాకియ వేదాన్తత్తిలే ఎన్నలామ్.

మఙ్గళాయ సూత్రమ్ ; అథవా, మఙ్గళం చతత్ సూత్రంచ మఙ్గళసూత్రమ్; తస్యభావః, తామ్.

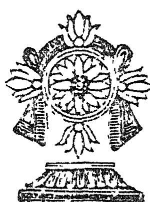
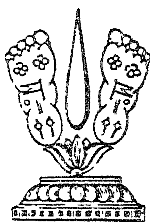
తనియఙ్ ఉరై ముఱ్ఱిఱ్ఱు.

శ్లో॥ " అవాఙ్క్షో యత్పదసరసిజద్వన్ద్వమాశ్రిత్య, పూర్వే
మూర్ధ్నా యస్యాన్వయముపగతా దేశికా ముక్తిమాపుః।
సోయం రామానుజమునిరపి స్వీయముక్తిం కరస్థామ్
యత్సమ్బన్ధాదమనుత - కథం వర్ణ్యతే కూరనాథః॥ "

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః

కూరత్తాళ్వాన్ తిరువడిగళే శరణమ్.

శ్రీస్తవమ్.

శ్లో॥ స్వస్తి శ్రీర్దిశతాదశేషజగతాం సర్గోపసర్గస్థితీః
స్వర్గం దుర్గతిమాపవర్గికపదం సర్వం చ కుర్వన్ హరిః ।
యస్యా వీక్ష్యముఖం తదిఙ్గితపరాధీనో విధత్తేఽఖిలమ్
క్రీడేయం ఖలు నాన్యథాఽస్య రసదా స్యాదైకరస్యాత్తయా ॥౧॥

పెరుమాళ్ కోయిల్ ప్రతివాదిభయఙ్కరమ్
అణ్ణఙ్గరాచార్యర్ ఇయఱ్ఱియ వ్యాఖ్యానమ్.

శ్లో॥ శ్రీకాఞ్చీపరవాదిభీకరగురుశ్రీవంశలబ్ధోదయః
దాసశ్శ్రీయుతవైష్ణవాఙ్ఘ్రినళినేష్వణ్ణఙ్గరార్యాహ్వయః ।
వ్యాఖ్యాత్యద్య మణిప్రవాళసరణౌ శ్రీస్తవీం సాహసాత్
దోషేష్వాన్ధ్యమిహావిరస్తు సుధియాం నిర్మత్సరాణాం సతామ్ ॥

శ్రీవత్సచిహ్నచరణౌ శిరసా దధానః
లక్ష్మీకటాక్షవిభవస్య చ వృద్ధిమీప్సన్ ।
శ్రీశ్రీస్తవం చరమమప్యమితాదరేణ
వ్యాఖ్యామ్యహం ప్రథమమేవ ముదే మురారేః ॥

యాట్టుడైయార్ ” ఎన్రు ఆళ్వార్కళు మరుళిచ్చెయ్తార్కళ్. ఆనపిన్బు తత్కాలరసత్తై మాత్తిరమ్ ఫలమాకవుడైయ ఇన్దస్పష్ట్యా దివ్యాపారఙ్గళ్, పిరాట్టియిన్ ముకక్కుఱిప్పై ప్పిన్ శెల్లావిడిల్ ఎమ్బెరుమానుక్కు రసత్తైత్తారాతొళ్ళియుమ్. కేవలమ్ ప్రయాస రూపమాకవే ఆయ్విడుమ్. ఆకైయాల్తాన్ అవళుడైయముకక్కుఱిప్పై ఎమ్బెరుమాన్ నోక్కవేణ్డియతాయిరుక్కిఱతు.

పిరాట్టియిన్ ముకక్కుఱిప్పై ప్పిన్ శెల్లావిడిల్ ఎమ్బెరుమానుక్కు ఇక్కారియఙ్గళ్ రసత్తైక్కొడాతొళ్ళియవేణ్డియ కారణమెన్న? అవనవన్ స్వతన్త్రనాకప్పణ్ణుమ్ వ్యాపారమ్ అవనవనుకు రసత్తైక్కొడాతొళ్ళియుమో? —;

[అన్యతయా ఐకరస్యాత్.] పిరాట్టియిన్ ముకక్కుఱిప్పై ప్పిన్ శెల్లావిట్టాల్ ఇవనుక్కు త్తాన్ శెయ్యుమ్ వ్యాపారఙ్గళ్ సన్తోషత్తై త్తరమాట్టాతెన్బతఱ్కు క్కారణమ్ ఇతు. అప్పిరాట్టియోడు ఎమ్బెరుమాన్ ఏకరసనాక ఇరుక్కవేణ్డియ పడియాల్ అవళ్ ముకక్కుఱిప్పై ప్పిన్ శెల్లావిడిల్ అన్ద ఐకరస్యత్తుక్కు క్కుఱైయామ్. ఆకైయాల్ ఇవనుక్కు రసమిల్లాతొళ్ళియుమ్.

ఏకోరసోయస్యసః, ఏకరసః తస్యభావః ఐకరస్యమ్, తస్మాత్. పిరాట్టిక్కు ఎన్దరసమ్ఇనితో అన్దరసమే ఎమ్బెరుమానుక్కుమ్ ఇనితాయిరుక్క వేణ్డుకైయాలెన్రపడి. ఇత్తైత్తాన్ “శ్రియా ఏకరసత్వం నామ - తదభిమత్యనభిమత్యనువిధాయి స్వప్రియాప్రియత్వమ్ ” ఎన్రు సంస్కృతవ్యాఖ్యాతా ఉరైత్తార్. పిరాట్టిక్కు అభిమతమానతువే ఎమ్బెరుమానుక్కు ప్రియమాకవుమ్, అవళుక్కు అనభిమతమానతువే ఇవనుక్కు అప్రియమాకవు మిరుక్క వేణ్డుకైయాలే ఇప్పడిప్పట్ట ఐకరస్యమ్ సత్తై పెఱువతఱ్కు అవళుడైయ ముకక్కుఱి

పై ఎప్పిఱ్ శెల్ల వేణ్డియతు ఇన్నియమైయాతతామ్. తాఙ్ స్వతన్త్రి నాకచ్చెయ్యుమళవిల్ అవళుడైయరసమ్ వేఱాకవుమ్ తన్నుడైయ రసమ్ వేఱాకవుమ్ మాఱుపట్టు ఐకరస్యమ్ కులైయుమిఱే.

"యస్యావీక్ష్యముఖం తదిఙ్గితపరాధీనోవిధత్తేఖిలమ్" ఎన్ఱ్రై అడియొత్తిరియే ఇవర్ తిరుక్కుమారరాన భట్టరుమ్ శ్రీగుణరత్న కోశత్తిల్ "యద్భ్రూభఙ్గాః ప్రమాణంస్థిరచరరచనా తారతమ్యే మురారేః" ఎన్ఱరుళిచ్చెయ్తార్. ఎమ్బెరుమాఙ్ ఒవన్నై చేతననాక వుమ్ ఒన్ఱై అచేతనమాకవుమ్, ఒరువన్నై పణ్డితనాకవుమ్ పణక్కార నాకవుమ్ ఒరువన్నై జడనాకవుమ్ దరిద్రనాకవుమ్, ఒన్ఱై మృగమాక వుమ్ పక్షియాకవుమ్ ఒన్ఱై పూచ్చియాకవుమ్ పుళువాకవుమ్, ఒరు వన్నై పశుపుత్రాదిరూపమాన ఐహికభోగశాలియాకవుమ్ ఒరువన్నై స్వర్గమోక్షాద్యాముష్మికభోగశాలియాకవుమ్, ఒరువన్నై * ఎరి యెళుకిన్ఱ శెమ్బినాలియన్ఱ పావైయైప్పావీ! తళువెన మొళిన్దు నలియుమ్ నరకత్తిల్ వీళ్న్దు వరున్దుమవనాకవుమ్ - ఇప్పడి నానా విధమాక ఏఱ్పడుత్తాఙ్వు శోన్ఱచ్చెయ్వతు పిరాట్టియిఙ్ పురువ నెఱిప్పు ముతలియ ఇఙ్గితఙ్గళై అనుసరిత్తేయ్పడి.

పిరాట్టియిఙ్ కరుత్తై ప్పిఙ్ శెన్ఱు ఎమ్బెరుమాఙ్ సృష్ట్యాదికళై ప్పణ్ణుకిఱానెన్ఱాల్, 'అవరవర్ కళుడైయ కర్మఙ్గళై క్కణిశిత్తు అవర్ గళుక్కుత్తక్కవాఱు ఏఱ్పడుత్తాఙ్వాక సృష్టిప్పతాల్ ఈశ్వరనుక్కు వైషమ్యనైర్ఘృణ్యఙ్గళ్ వారా' ఎన్ఱు అఱుతియిట్ట "వైషమ్యనై ర్ఘృణ్యే నసాపేక్షత్వాత్" ఎన్ఱ బ్రహ్మసూత్రత్తుక్కుమ్ అతన్నై యడియొత్తియ పూర్వాచార్య శ్రీసూక్తికళుక్కుమ్ గతిఎన్న ? అన్ఱియుమ్. 'అనుగ్రహమయీ' ఎన్ఱుమ్ 'నిత్యమజ్ఞాతనిగ్రహా'

ఎన్రుమ్ కూఱప్పట్టుళ్ళ పిరాట్టి నిగ్రహాకార్యమాన పశుపక్షివృక్షాది రూపమాన విషమసృష్టికళుక్కు అనుకూలమాక ఇఙ్గితమ్ శెయ్యుకిన్ఱాళుమో? ఒరువర్ తున్బప్పడుమ్బడియాక ఇరుక్కుమిరుప్పై అవళ్ ఇశైయకిన్ఱాళుమో? ఎన్రిప్పడైక్కళిలే పిఱక్కుమ్ విచికిత్సైకళుక్కు "యద్భ్రూభఙ్గాః" ఇత్యాది శ్లోకవ్యాఖ్యానత్తిలే సమాధానమ్ విరిత్తురైత్తోమ్. నిఱ్క.

ఇఙ్గితమావతు - భ్రూభఙ్గాదిరూపమాయ్ స్వాభిమత్యానభిమతిసూచకమానతోరు వ్యాపారవిశేషమ్; అతఱ్కుప్పరాధీననెన్రతు-అతనై అనుసరిత్తవనెన్రపడి. చతుర్థపాదత్తిలుళ్ళ "అస్య" ఎన్రపదమ్ మూన్రిడఙ్గళిల్ అన్వయిక్కుమ్; అస్యతయా ఐకరస్యాత్, అస్య ఇయం క్రీడా, అస్యరసదా నన్యాదితి. రసమావతు - ఇన్బమ్.

ఐకరస్యపదత్తుక్కు విగ్రహమ్ కూఱుమ్పోతు బహువ్రీహి సమాసత్తిల్ 'యయోస్తా' ఎన్రు ద్వివచనమాక చ్చొల్ల వేణుమెన్రు శిలర్ మయఙ్గువర్; అజ్ఞన్ శొల్ల వేణ్డాతు; 'యయోః' ఎన్రాల్ పెరుమాళుమ్ పిరాట్టియుమాక ఇరువరుమ్ ద్వివచనార్థమాక వేణుమ్; శ్లోకత్తిల్ 'తయా' ఎన్రు పిరాట్టివాచకమాన ఒరుపదమ్ తనియే ప్రయుక్తమాయిరుప్పతాల్ బహువ్రీహిగర్భత్తిలుళ్ళ యచ్ఛబ్దమ్ ఎమ్పెరుమానై మాత్తిరమ్ పరామర్శిక్క వేణ్డుకైయాల్ 'యస్యసః' ఎన్రు ఏకవచనమాకవే కూఱవేణుమెన్రు తెళిక. "యస్యా ముఖంవీక్ష్యహరిః అఖిలం విధత్తే, సాశ్రీః స్వస్తి దిశతాత్" ఎన్రు ప్రధానవాక్యార్థమ్; "క్రీడేయం ఖలు" ఇత్యాది-అవాన్తరవాక్యార్థమెనక్కొళ్క. "స్వస్తి దిశతాత్" ఎన్రు ఇవర్ అపేక్షిక్కిఱనైయావతు - పిరాట్టియై నన్రాక స్తుతిప్పతఱ్కు అనుకూల

మాన వాక్సమృద్ధి, భక్తిసమృద్ధి ఇత్యాదికళైయెన్బతు మేల్ శ్లోకత్తిల్ విశదమామ్. ... ... (౧)

శ్లో॥ హే శ్రీదేవి! సమస్తలోకజననీం త్వాం స్తోతుమీహామహే
యుక్తాం భావయ భారతీం ప్రగుణయ ప్రేమప్రధానాం ధియమ్ ।
భక్తిం భన్ధయ నన్దయాశ్రితమిమం దాసం జనం తావకమ్
లక్ష్యం లక్ష్మి! కటాక్షవీచివిసృతేస్తే స్యామ చామీ వయమ్ ॥౨॥

పదవృత్తి.

హే! శ్రీః! దేవి!=వారాయ్ శ్రీదేవియే!
సమస్తలోకజననీమ్=ఎల్లావుయిర్ కట్కుమ్ తాయాకియ
త్వామ్=ఉన్నై
వయమ్=అడియోమ్
స్తోతుమీహామహే=స్తుతిక్క విరుమ్బుకిఱోమ్;
యుక్తామ్=(ఉన్నై స్తుతిప్పతఱ్కు) తకుతియాన
భారతీమ్=వాక్కై
భావయ=(ఎమక్కు నీ) అరుళవేణుమ్;
ప్రేమప్రధానామ్=అన్బుమిక్కన్ద
ధియమ్=బుద్ధియై
ప్రగుణయ=వళరచ్చెయ్యవేణుమ్;
భక్తిమ్=భక్తియై
భన్ధయ=నల్లతాకచ్చెయ్యవేణుమ్;
[పరమభక్తియళవాక వళరచ్చెయ్యవేణుమ్.]
ఆశ్రితమ్=(ఉన్నై) అడైన్దిరుక్కిన్ఱ
ఇమం జనమ్=ఇన్దజనత్తై [అడియేనై]
తావకం దాసమ్=ఉన్నుడైయ ఏవఱ్చెయ్కవాక (అడిమైకొణ్డు)
నన్దయ=ఆనన్దప్పడుత్తవేణుమ్;
హే లక్ష్మి!=వారాయ్ లక్ష్మియే!
అమీ వయం చ=ఇన్ద అడియోఙ్గళుమ్
తే=ఉన్నుడైయ
కటాక్షవీచివిసృతేః=కటాక్షవీక్షణఙ్గళాకియ అలైకళిన్ పరవుతలుక్కు
లక్ష్యంస్యామ=ఇలక్కాకక్కడవోమ్.

[హే శ్రీదేవీత్యాది.] కీఴ్ "స్వస్తి శ్రీదిశతాత్" ఎన్ఱు ప్రార్థిత్త ఆఴ్వానై నోక్కి ప్పిరియపిరాట్టియార్ "ఆఴ్వార్! నాన్ ఉమక్కు శ్రేయస్సై అళిక్క వేణుమెన్బతాక కేట్టుక్కొణ్డీర్;

నల్లతు ; ఎన్న శ్రేయస్సు వేణుమ్ ? ఐశ్వర్యమ్ వేణుమా ? సన్తానమ్ వేణుమా? వేణ్డియత్తై క్కేళుమ్, తరుకిఱేన్” ఎన్న ;

ఆఴ్వార్ :--“అన్దతుచ్చపురుషార్థఙ్గళై విరుమ్బువన్దేనల్లేన్; ఉన్నై వాయారత్తుతిక్క వేణుమెన్ఱు విరుమ్బువన్దేన్.”

పిరాట్టి : -“ఆకిల్ ఎన్నిడత్తిల్ నీర్ ప్రార్థిత్తుప్పెఱవేణ్డియతు ఎన్న ఇరుక్కిఱతు ? నీర్ పెరియపణ్డితర్, మహాకవి ; ఇష్టప్పడి స్తోత్రమ్పణ్ణుమ్; ఇతిల్ నానళిక్క వేణ్డియ స్వస్తి ఎన్న ఇరుక్కిఱతు ?”

ఆఴ్వార్ :--“ఇజ్జన మరుళిచ్చెయ్యలాకాతు; ఉన్నై ప్పాఙ్గాకస్తుతిప్పతఱ్కు ఉరియ సరస్వతీసమృద్ధియై అరుళవేణుమ్.”

పిరాట్టి :--“అన్దత్తిరునావీఱు ఉమక్కు మున్నమే వాయ్త్తిరుక్కిఱతు; వేఱు తేవైయుణ్డాకిల్ కేళుమ్”

ఆఴ్వార్ :-“ వాయాల్ ఏతోశిల శబ్దఙ్గళైచ్చొల్లుకిఱేనే యొழிయ అన్బుమికున్దకనిన్దబుద్ధి ఎనక్కిల్లై ; అప్పడిప్పట్ట బుద్ధియై అరుళవేణుమ్”

పిరాట్టి :--“ ఎన్నై త్తుతిక్కవేణుమెన్ఱు నీర్ విరుమ్బినపోతే అప్పడిప్పట్టబుద్ధి ఉమక్కు ఉణ్డాయ్విట్టతు. అన్బుమికామలుమ్ నెఞ్జు కనియామలుమిరున్దాల్ ఎన్నైత్తుతిక్క నీర్ ముయలమాట్టీర్. ఆన పిన్బు అప్పడిప్పట్టబుద్ధి ఉమక్కుక్కూడియే యిరుక్కిఱతు; వేఱు తేవైయుణ్డాకిల్ కేళుమ్.”

ఆఴ్వార్ ;--“ఉన్నుడైయ పేరరుళాల్ ఏతోశిఱితు భక్తి కిడైత్తిరుక్కిఱతు ; అతు పరభక్తియాకవుమ్ పరజ్ఞానమాకవుమ్ పరమభక్తియాకవుమ్ ముతిరుమ్బడి అరుళ్ పురియవేణుమ్.”

పిరాట్టి:-- “అన్తై సీర్ విరుమ్బ వేణ్డా; ఆళ్వాన్ వాక్కుక్కుప్పోల్ కాలక్రమత్తిల్ పడిప్పడియాక అన్తభక్తి తలైక్కుప్పిణవిక్కుమ్ క్రమమాక త్తన్నుడైయ విళైయప్పోనదై అపేక్షిప్పనేన్ ?”

ఆళ్వాన్:—“అమ్మా! ఎప్పోతు అన్తభక్తి ముతిర్న్తు పోయ్ కిడక్కిఱతు నాన్ ఎతిర్పార్త్తిరుక్కుమ్ అతునన్ఱు తరిత్తిరుక్కవుమ్ సక్తనల్లేన్; ఉన్నై వన్తుపణిన్త ఎనక్కు ఇప్పోతే అన్తజ్ఞ కిట్టాత నాక్కు ప్పణికొణ్డు సాక్షాత్కరిక్కవేణుమ్; అతఱ్కుఉప్పాయ ఉన్నుడైయ కరుణైయాన కటాక్షఙ్గళ్ అడియేన్ మీతు ప్రసరిక్కవేణుమ్. ఇవ్వళవే అడియేన్ విరుమ్బువతు” ఎన్గిఱార్.

“శ్రీః, దేవి, లక్ష్మి” ఎన్ఱ మూన్ఱు సమ్బోధన పదఙ్గళిల్ ఇరణ్డు పదమ్ విశేషణఙ్గళాకవుమ్ ఒన్ఱు విశేష్యమాకవుమ్ కొళ్ళక్కడవతు. శ్లోకత్తిల్ అవర్ తామొరువరాయిరుక్క “అమీ వయమ్ ......ఈహామహే.....స్యామ” ఎన్ఱు పన్మైయాక చ్చొల్లియతు విసమ్ప్రదాయమామ్; ఆత్మని బహువచనమెన్బర్. “ఇనియామ్ ముట్టామై” ఎన్ఱ విడత్తిల్పోల అడియవర్కళైయుమ్ కూట్టిక్కొణ్డు అరుళిచ్చెయ్వతాకక్ కొళ్ళుతలుమ్ నన్ఱు.

[భావయ.] ‘భవ’ ఎన్బతు నిజస్వరూపమ్; ఉణ్డాక్కు ఎన్ఱపడి. [ప్రగుణాయ] ప్రగుణనమావతు పెరుకచ్చెయ్తల్. [భనయ.] ‘భది - కల్యాణే’ ఎన్ఱ ధాతువిల్ నిష్పన్నమాకైయాల్, కల్యాణమాక్కవేణుమెన్గై. భక్తియై క్కల్యాణమాక్కుకైయావతు అతనుడైయ పరిపాకఙ్గళైయెల్లామ్ అడైన్తతాక చ్చెయ్తల్; పరమభక్తియళవాక వళర్క్కై. ఆక ఇన్ద శ్లోకత్తాల్ * ఇరాప్పకలోతువిత్తెన్నై ప్పయిర్ప్పణి శెయ్యక్కొళ్ళవేణుమ్;

* మయర్వఱ మదినలమరుళ వేణుమ్ ; * ఎన్నై త్తీమనమ్ కెడుత్తు మరువిత్తొళుమ్ మనమే తర వేణుమ్ ; * తొణ్డరోర్క్కరుళిచ్చోది వాయ్ తిఱన్దు ఉన్ తానైక్కణ్గళాల్ నోక్క వేణుమ్ ; * ఉన్ క్రైనుకన్దు పణి శెయ్తు ఉన పాదమ్ పెఱ్ఱెనాక వేణుమెన్ఱు ప్రార్థిత్తారాయ్త్తు.

[ఇమంజనమ్] 'అహమ్' ఎన్ఱు ఉత్తమపురుషనాక చ్చొల్ల వేణ్డుమిడత్తు 'అయంజనః' ఎన్ఱు ప్రథమపురుషనాక చ్చొల్లుతల్ ఒరువకై క్కవిసమ్ప్రదాయమ్. నైచ్యానుసన్ధాన వకైయిల్ ఇతు ఒరు కాష్ఠై. నాన్ ఎన్నామల్ అడియేన్ ఎన్బతుక్కు మేల్పట్ట శొల్ ఇతు [వయం లక్ష్మ్యాస్స్యామ] ఎన్బతు "వేదాః ప్రమాణ" మితివత్. [కటాక్షవిటపిస్పృతేః] కృపాసాగరమాన తిరుక్కణ్గళి లిరున్ఱు కిళమ్బుకిఱ అలైవరిశైకళ్ పరవస్తుక్కాల్ అత్తివలై కళ్ విళుమిడమ్ అడియేనాక వేణుమెన్నై [అమీ] కటాక్షమ్ పెఱామల్ తువణ్డుకిడక్కిఱ నిలైమైయై * ఏహి పశ్య శరీరాణి ప్పడియే తమ్ ఉడమ్బైత్తొట్టు క్కాట్టుకిఱపడి. ... (౨)

శ్లో॥ స్తోత్రంనామ కిమామనన్తి కవయో యద్యన్యదీయాన్ గుణాన్
అన్యత్ర త్వసతోఽధిరోప్య ఫణితిస్సా తర్హి వన్ధ్యా త్వయి ।
సమ్యక్సత్య గుణాభివర్ణనమథో బ్రూయుః, కథం తాదృశీ
వాగ్వాచస్పతినాపి శక్యరచనా త్వత్సద్గుణార్ణోనిధౌ ॥ 3॥

పదవురై.

(హే శ్రీదేవి!)=పిరాట్టియే!
కవయః=పణ్డితర్కళ్
కిం నామ=ఎతై
స్తోత్రమామనన్తి = స్తోత్రమాక చ్చొల్లు కిఱార్కళ్? [స్తోత్ర శబ్దార్థత్తై ఎన్నవెన్ఱు నిష్కర్షిక్కిఱార్కళ్?]

అసతః = (స్తుతిక్కప్పడువ నిడత్తిల్) ఇల్లాతవైకళాయుమ్
అన్యదీయాన్ = పిఱరిడత్తిలుళ్ళవైయా యుమిరుక్కిఱ
గుణాన్=గుణఙ్గళై

అన్యత్ర = వేఱొరువరిడత్తిల్ [స్తుతిక్క-త్తక్కవనిడత్తిల్]
అధిరోప్య=ఏఱిట్టు
భణితిః=శొల్లప్పడువతు
స్తోత్రం యదతు=స్తోత్రశబ్దార్థమాగిల్
తథాపి=అన్దప్పక్షత్తిల్ [ఇల్లాతగుణజ్ఙళై ఇరుప్పతాక ఏఱిట్టుప్పేశుకిఱతు స్తోత్రమ్ ఎన్ఱుమ్బక్షత్తిల్]
సా భణితిః=అచ్చొల్లానతు
త్వయి=ఉన్ విషయత్తిల్
వన్ధ్యా = వ్యర్థమామ్ ; [అప్పడిప్పట్ట స్తోత్రమ్ ఉన్నళవిల్ పణ్ణముడియాతు.]
అథో=అథవా (అల్లతు)
సమ్యక్ సత్యగుణాభి: వర్ణనం స్తోత్రం బ్రూయుర్జనాః } ఉళ్ళ గుణజ్ఙళై ఉళ్ళపడి వర్ణిప్పతై స్తోత్రశబ్దార్థమాకచ్ చొల్లువార్కళాకిల్

త్వత్సద్గుణా అశేషేణాపి } ఉన్ కల్యాణగుణజ్ఙళై కేట్కవుమ్ [కడల్పోల్ అపారమాయుళ్ళ ఉనతు కల్యాణగుణజ్ఙళైప్పఱ్ఱి]
తద్భణితిః = అప్పడిప్పట్ట శొల్లానతు [ఉళ్ళతై ఉళ్ళపడిశొల్లప్పడువతు]
వాచస్పతినాపి = వాక్కుక్కు వల్లవనాన బృహస్పతియాలుమ్
శక్యం చ నాకథమ్=సాధ్యమాన శేర్క్కైయుడైయతాక ఎప్పడి ఆకుమ్? [ఉన్నుడైయ గుణజ్ఙళై ఉళ్ళపడి శొల్లుకై వాక్కానతు బృహస్పతియాలుమ్ కవనమ్పణ్ణముడియాతపోతు, ఎన్నాల్ ముడియుమెన్ఱు శొల్లుమ్ ప్రసక్తి ఏతు? ఎన్ఱపడి.]

[స్తోత్రమిత్యాది] సమ్బోధనమ్ కీఴ్ శ్లోకత్తిలిరున్దు వరువిత్తుక్కొణ్డతు. పిరాట్టియైనోక్కి "ఉన్నై నాన్ స్తుతిక్క విరుమ్బువతే అసమ్భావితమాన విషయమ్" ఎన్ఱత్తై ఒరు చమత్కారమాక అరుళిచ్చెయ్కిఱారితిల్. "త్వాం స్తోతుమీహామహే" ఎన్ఱు కీఴ్ చ్చొన్నేనే; ఉన్నై స్తుతిప్పతెన్బతు సమ్భావితమాన విషయన్దానా? ఎన్ఱు ఆరాయుమళవిల్ అతు సర్వాత్మనా అసమ్భావితమాకత్ తోన్ఱుకిన్ఱతెన్ఱు ఉపపాదిక్కిఱార్. లోకత్తిల్ ఒరువనై ఒరువన్ స్తోత్రమ్పణ్ణుకిఱానే, అన్ద స్తోత్రమానతు ఎన్న? ఎన్ఱు విమర్శిప్పోమ్; విమర్శిత్తాల్ స్తోత్రశబ్దార్థమ్ ఇరణ్డు వకైయాకత్ తేఱుమ్; ఒరువనిడత్తిల్ ఇల్లాతగుణజ్ఙళై వేఱిడత్తిలిరున్దు కొణర్న్దు ఏఱిట్టు

పణ్ణక్కూడ్ వస్తై స్తోత్రశబ్దార్థమాన నహ్యాముకిఅవకాశమ్ ఒన్ఱుమ్: యథార్థాస్యార్థమాన ఒరు యాచకన్ ఒరు మొట్టైత్తలైయనై ప్పుకఴువేణ్డి “కుఞ్చిలక్షకణే! కుఞ్చిలక్షకణే!!” ఎన్ఱు కూఱువతామ్ ఇప్పడిప్పట్ట స్తోత్రత్తుక్కు పిరాట్టియిడత్తిల్ ప్రసక్తియిల్లై; ఇవళిడత్తిల్ గుణామిల్లామైయుమ్ వేఱిడత్తిలిరున్ద గుణఙ్గళై కొణ్డార్న్దు ఇవళిడత్తిల్ సేర్క్కుమ్ ఐయుమ్ అశోకాస్తామ్ అసమ్భావితమాకైయాలే. ఇని మఱ్ఱొరువకై యాకవుమ్ స్తోత్రశబ్దార్థత్తై నిర్వచిప్పతుణ్డు; అతావతు - ఒరువనిడత్తిలుళ్ళ గుణఙ్గళై ఉళ్ళపడి శొల్లి ప్పుకఴ్వతామ్. అప్పడిప్పట్ట స్తోత్రముమ్ పిరాట్టియిడత్తిల్ అసాధ్యమ్; పిరాట్టియిన్ గుణఙ్గళ్ ఒరు కడల్పోన్ఱిరుత్తలాల్ అవఱ్ఱిల్ ఏకదేశముమ్ బృహస్పతియాలుమ్ పేశముడియాతు ఎన్ఱు సిద్ధమాన పిన్బు మఱ్ఱైయోరాల్ అన్త గుణఙ్గళై ఒన్ఱువిడామల్ ఉళ్ళపడి పేశముడియాతెన్నుమిడమ్ కిముతనన్యాయ సిద్ధమాకైయాల్. ఆకవే, ఇరణ్డువకైయాన స్తోత్రఙ్గళిల్ ఒన్ఱుక్కుమ్ పిరాట్టి పక్కల్ అవకాశమిల్లైయెన్ఱు శొల్లుకిఱ ఇమ్మకత్తాల్ ‘అసాధ్యమాన శ్రీస్తవత్తిల్ నాన్ ఇఴిఙ్గువతు అతిసాహసమ్; అతి చాపల కృత్యమ్’ ఎన్ఱు నైచ్యానుసన్ధానమ్ శెయ్తుకొణ్డారాయిత్తు.

[నామ.] ప్రసిద్ధ్యర్థకమవ్యయమ్; వాక్యాలఙ్కారము మాపి. [శక్యారచనా] శక్యా రచనా యస్యాస్సా. [అర్ణోనిధౌ.] అర్ణశ్శబ్దమ్ జలపర్యాయమ్. ... ... (3)

శ్లో॥ యే వాచాం మనసాం చ సఙ్గ్రహతయా ఖ్యాతా గుణాస్తావకాః
తానేవ ప్రతి సామ్బుజిహ్వాముదితా హైమ సామికా భారతీ ।
హాస్యం తత్తు న కున్న హే, న హి చకోర్యైకాఽఖిలాం చన్ద్రికాం
నాలం పాతుమితి ప్రగృహ్య రసనామాసీత సత్యాం తృషి॥ ౪॥

పదవురై.

(హే శ్రీదేవి !)=వారాయ్ పెరాట్టియే !

తావకాః=ఉన్నుడైయవైయాన

యే గుణాః=ఎన్దగుణఙ్గళ్

వాచాం మనసాంచ } వాక్కుక్కుమ్
భూమిరహితయా } మనస్సుక్కుమ్ మె
ఖ్యాతాః } ట్టాతవైకళాక ప్ర
సిద్ధిపెఱ్ఱిరుక్కిన్ఱనవో,

తాన్ ప్రత్యేవ=అన్దగుణఙ్గళైక్కుఱిత్తే

మామికా భారతీ=ఎనతు వాక్కానతు

సామ్బజిహ్వాం (యథా } రస మూఱిన
తథా) ఉదితా. } నాక్కుడు
[కూడెక్కిళర్న్దతు; [ప్రవర్త్తిత్తువిట్టతు.]

హే ! = (మకిళ్ చ్చిక్కుఱిప్పు)

తత్తు=అప్పడివాక్కు ప్రవర్త్తిత్తతై

హాస్యమ్=పరిహాసిక్కత్తకుడియతాక

న మన్యహే = (అడియోమ్) నినైక్కిన్ఱి
లోమ్. (ఏనెన్ఱాల్?)

చకోరీ=చకోరపక్షియిన్ పేడైయానతు

'అఖిలాం చన్ద్రికాం } "నిలాముళు
ఏకా (అహం) పాతుం } వత్తైయుమ్ నా
అలం నాస్మి' ఇతి } నొరుత్తియే ఉ
ట్కొళ్ళవల్లేనల్లేన్" ఎన్ఱు నినైత్తు,

తృషి సత్యామ్=దాహముళ్ళవళవిల్

రసనామ్=(తన్నుడైయ విడాయ్ పోక్కిన్ద
యు) నాక్కై

ప్రగృహ్య=ముడక్కిక్కొణ్డు [ఉళ్ళేఅడక్కి
క్కొణ్డు]

నాసీత హి=వెఱుమనిరుక్కమాట్టాళన్ఱో.
(అతుపోల్ అడియేనుమ్ వెఱుమ
నిరుక్కమాట్టేనెన్ఱై)

[యేవాచామిత్యాది.] వాయ్ క్కొణ్డు శొల్లుపతఱ్కుమ్ నెఞ్జాల్ నినైప్పతఱ్కుమ్ ముడియాతవైయెన్ఱు ప్రసిద్ధిపెఱ్ఱిరుక్కిఱ ఉన్నుడైయగుణఙ్గళై ప్పేశప్పుకత్తక్కన్ఱే ఎన్నుడైయ నావిల్ జలమూఱుకిన్ఱతు ; వాక్కు వెళిక్కిళమ్బుకిన్ఱతు. ఆనాల్ అశక్యమానవిషయత్తిల్ ముయఱ్చి శెయ్ కిఱవితు పరిహాస్యమెన్ఱు శిలర్ నినైక్కక్కూడుమ్ ; నాన్ ఇతై ప్పరిహాసాస్పదమాక నినైక్కమాట్టేన్ ; ఏనెన్ఱాల్, నిలావై ప్పరుకి జీవిక్కవేణ్డియ చకోరపక్షియానతు ఇన్దనిలాముఴువత్తైయుమ్ నమ్మొరువరాల్ పరుకముడియాతెన్ఱు నినైత్తు తన్ దాహత్తై త్తీర్ త్తుక్కొళ్ళవొణ్ణాక అన్దనిలావిల్ వేణ్డియ అళవై ప్పరుకామల్ నాక్కైచ్చురుక్కిక్కొణ్డు నిఱ్కమాట్టాతు ;

అతుపోల్ నానుమ్ ఉన్ కల్యాణగుణఙ్గళై ముழுతుమ్ వర్ణిత్తనుభవిక్కముడియాత్తు కైవాఙ్గినిఱ్కమాట్టేన్ ; ఎన్నాల్ కూడుమాన వళవుమ్ నాన్ పేశిక్కొణ్డియల్ పతు ఉచితమేయొழிయ పరిహాసాస్పదమాకమాట్టాతెన్గిఱార్. ఇతనాల్ ఉళ్ళ అంశఙ్గళిల్ యావచ్ఛక్యమ్ వర్ణిప్పతుమ్ స్తోత్రమాకుమెన్ఱతాయిత్తు

[సామ్యజిహ్వాన్.] "అణ్ణక్కుమముమాఱుమెన్నాప్పక్క."

[తత్] నామాన్యసమానకమ్. ... ... (౪)

శ్లో॥ క్షోదీయానపి దుష్టబుద్ధిరపి నిస్స్నేహోప్యనీహోపి తే
కీర్తిం దేవి! లిహన్నహం నచ బిభేమ్యజ్ఞో నజిహ్రేమి చ ।
దుష్యేత్సాతు న తావతా నహి శునా లీఢాపి భాగీరథీ
దుష్యేత్, శ్వాపి నలజ్జతే నచబిభేత్యార్తిస్తు శామ్యేచ్ఛునః॥౫॥

పదవురై.

హే దేవి!=వారాయ్ పిరాట్టీ!
అజ్ఞః అహమ్=ఒన్ఱుమఱియాత అడియేన్
క్షోదీయానపి=మికవుమ్ నీచనాయినుమ్
దుష్టబుద్ధిరపి=కెట్టబుద్ధియై యుడైయేనాయినుమ్
నిస్స్నేహోపి=అన్బు ఇల్లాతవనాయినుమ్
అనీహోపి= ఒరువితమాన నల్ల ముయఱ్చియుమిల్లాతవనాయినుమ్
తే = ఉన్నుడైయ
కీర్తిమ్ = కీర్తియై
లిహన్=(స్తోత్రముఖత్తాలే) వాయ్ కొణ్డు అనుభవియానిన్ఱవనాయ్
నచ బిభేమి =అఞ్జువతుమిల్లై ;
న జిహ్రేమి చ=వెట్కప్పడువతుమిల్లై.
సాకీర్తిస్తు=(ఎన్నాల్ వర్ణిక్కప్పడుకిఱ) అన్దకీర్తియోవెన్నాల్
తావతా=అవ్వళవాల్ [అల్పనాన ఎన్ వాక్కిల్ నుழைన్దు పుఱప్పట్ట మాత్రత్తాల్]
నదుష్యేత్ =కెట్టుప్పోయ్ విడాతు ;
(ఎప్పడిపోలవెన్నాల్ ;)
భాగీరథీ = (స్వతః పరిశుద్ధమాన) గఙ్గా తీర్థమానతు
శునా=నాయినాల్
లీఢాపి=నక్కప్పట్టాలుమ్
నహిదుష్యేత్ =కెట్టుప్పోయ్ విడాతన్రో ;

శ్వాపి = (గంగాతీర్థత్తై నక్కిన అన్త) నాయుమ్
నలజ్జతే=వెట్కప్పడుకిఱతిల్లై ;
నబిభేతిచ=భయప్పడువదుమిల్లై ;

శునః=(అన్త) నాయినుడైయ
అతీక్ష్ణ=దాహమోవెన్దాల్
గాఙ్గ్యేత్=(గఙ్గాతీర్థ పానత్తినాల్) తణిక్కవిరుమ్బి

[శ్లోదీయానిత్యాది.] అతిక్షుద్రనాన ఒరుమనుష్యన్ సర్వోత్కృష్టనాన ఒరువనై స్తోత్రమ్పణ్ణప్పుకువతు లజ్జాభయఙ్గళుక్కు ఆస్పదమాక లోకత్తిల్ కాణప్పడానిన్ఱతు. అగ్నియుమ్, దేవర్కళుక్కు శేషమాన పురోడాశత్తై నాయ్ స్పర్శిక్కిఱత్తాల్ అన్దపురోడాశమ్ దుష్టమాకిఱాప్పోలే, ఉత్తమపురుషర్కళై నీచజనమ్ స్తోత్రముఖత్తాలే వాయ్కొణ్డు స్పర్శిక్కిఱత్తాల్ అన్ద ఉత్తమపురుషర్కళుక్కు క్కేడు విళైయక్కూడుమన్ఱో ? ఆనపిన్బు, అతిక్షుద్రనాన నీర్ సర్వోత్కృష్టైయానపిరాట్టియై లజ్జాభయఙ్గళిన్ఱిక్కే స్తుతిక్కప్పుకు న్దు ఇతనాల్ అప్పిరాట్టిక్కు ప్పొల్లాఙ్గువిళైక్కు నెన్ఱు తోన్ఱవిల్లైయో! ఇతు ఉనక్కుత్తకుమో ? తకాతుకాణుమ్ ; ఆకైయాల్ ఇప్పడియాన లజ్జాభయఙ్గళై మేఱ్కొణ్డు స్తోత్రత్తిల్ నిన్ఱుమ్ పిఱ్కాలిక్కైక్కీల్ ఇరణ్డుతలైయుమ్ నిరవద్యమాకుమ్ ఎన్ఱు - ఆశ్రవానైనోక్కి శిలర్ శొల్లువతాకక్కొణ్డు ఇన్దశ్లోకమ్ ప్రవృత్తమాకిఱతు. నాన్ లజ్జైప్పడవుమ్ భయప్పడవుమ్ కారణమిల్లై; ఎన్నుడైయస్తోత్రత్తాల్ పిరాట్టిక్కు అవద్యలేశము ముణ్డాకాతెన్ఱు సదృష్టాన్తమాక అరుళిచ్చెయ్కిఱార్. నాన్ అతిక్షుద్రనాయ్ దుష్టబుద్ధియైయుడైయనాయ్ ఈరనెఞ్జు ఇల్లాతవనాయ్, "కళ్ళత్తే నానుమ్ తొణ్డాయ్ త్తొణ్డుక్కే కోలమ్ పూణ్డు" ఎన్నపడి కపటమాకవాకిలుమ్ శిలకైఙ్కర్య వేషఙ్గళై పూణలామే-అప్పడిప్పట్ట చేష్టితముమిల్లాతవనాయ్ ఇవ్వళైకళాలే అత్యన్తగర్హణీయనా యిరున్దేనాకిలుమ్, పిరాట్టీ! ఉన్నుడైయ తిరు

కల్యాణగుణఙ్గళై నిర్ధారయనాకవుమ్ నిల్లఙ్గనాకవుమ్ స్తుతిక్క ఇళ్రిన్దువిట్టేన్ ; ఇప్పడి సర్వాత్మనా అనర్హనాకియ అడియేన్ ఉన్నుడైయ కీర్త్తియై ప్పేశిక్క ఇళ్రిన్దువిట్టవళవాల్ అన్దక్కీర్త్తిక్కు ఏతాకిలుమ్ అవద్యమ్ విళైన్దిడుమేయెన్ఱు పార్క్కవేణ్డా. ఒరు అవద్యముమ్ విళైయాతు. ఇతు ఎప్పడిపోలవెన్నిల్ ; నాయ్ ఎన్బతు పరమనికృష్టమాన తాళ్రజన్తు ; అతు తన్ విడాయిన్ మికుతియినాల్ గఙ్గాతీర్థత్తై ప్పరుకుకిన్ఱతు ; అప్పడి పరుకుమ్పోతు "ఐయో ! పరమపుణ్యతీర్థత్తై నామ్స్పర్శిక్కలామా?" ఎన్ఱు అతు అఞ్జువతుమిల్లై, వెట్కప్పడువతుమిల్లై ; అన్దనాయినుడైయ విడాయో తీర్న్దు విడుకిఱతు. అన్ఱియుమ్, అన్దతీర్థముమ్ శునకస్పర్శత్తాల్ కెడువతుమిల్లైయన్ఱో ? అతుపోలవామెన్గిఱార్.

ఇతనాల్ పిరాట్టియిన్ గుణగణఙ్గళ్ గఙ్గాప్రవాహమ్పోల్ అపరిమేయమాయుమ్ స్వతశ్శుద్ధమాయుముళ్ళవై ఎన్బతు విళఙ్గువతుడన్ ఆళ్వానుడైయ ఎల్లైకడన్ద నైచ్యానుసన్ధాన పరమకాష్ఠైయుమ్ నన్గువిళఙ్గుమ్. ఇన్ద శ్లోకార్థమ్ శ్రీవైకుణ్ఠస్తవత్తిలుమ్ "జానన్నపీహకిలమానవపత్రపిష్ణుః విష్ణోః పదప్రణయినీగిర మాద్రియేఽహమ్ । నశ్వావలీఢమపితీర్థ మతీర్థమాహుః నోదన్యతాపిచ శునాకిల లజ్జితవ్యమ్ ॥" ఎన్గిఱ శ్లోకత్తిల్ సఙ్గ్రహేణ అరుళిచ్చెయ్యప్పట్టుళ్ళమై కాణ్గ.

[లిహన్] పిరాట్టియిన్ కీర్త్తియై గఙ్గైయాకవుమ్ తమ్మై శునకమాకవుమ్ అనుసన్ధిత్తమైక్కుచ్చేర "లిహన్" ఎన్గిఱార్. లిహధాతువుక్కు నక్కుతల్ ఎన్ఱు పొరుళాయినుమ్, ఇఙ్గు, వాచావర్ణనత్తిలేనోక్కు.

అత్యల్పం క్షుద్రః - క్షోదీయాన్. [అసీహః] 'ఈహ - చేష్టాయామ్' ఎన్గిఱ ధాతువడియాగ ప్పిఱన్ద ఈహాశబ్దమ్ చేష్టావాచియాయ్, ఇఙ్గు కైఙ్కర్యత్తై చ్చొల్లుకిఱదు. అన్ఱియే, "ఇచ్ఛాకాఙ్క్షా స్పృహేహా తృడ్వాఞ్ఛా లిప్సా మనోరథః" ఎన్ఱు నామలిఙ్గానుశాసనత్తిలుమ్ ఈహాశబ్దమ్ ఇచ్ఛావాచియుమాకైయాలే 'అసీహః' ఎన్పతఱ్కు పఱ్ఱిల్లాతవర్కళ్ పొరుళామ్ ... (7)

శ్లో॥ ఐశ్వర్యం మహదేవ వాఽల్పమథవా దృశ్యేత పుంసాం హి యత్
తల్లక్ష్మ్యాస్సముదీక్షణాత్తవ యతస్సార్వత్రికం వర్తతే।
తేనైతేన న విస్మయేమహి జగన్నాథోఽపి నారాయణః
ధన్యం మన్యత ఈక్షణాత్తవ యతః స్వాత్మానమాత్మేశ్వరః॥౮॥

పదవృత్తి.

(హే దేవి! —)=వారాయ్ పిరాట్టి!
పుంసామ్=మనుష్యర్ కళుక్కు
సార్వత్రికమ్=(ఇవ్వులకమ్ మేలులకమ్ ముతలియ) ఎల్లావిడఙ్గళిలుమ్ ఉణ్డాకక్కూడియతాన
యత్ ఐశ్వర్యమ్=యాతొరు విభవమానతు
మహదేవవా=పెరితాకవో
అథవా అల్పమ్=అల్లతు స్వల్పమాకవో
దృశ్యేత=కాణప్పడుమో,
తత్=అన్దవిభవమానతు
లక్ష్మ్యాః తవ=లక్ష్మియాకియ ఉన్నుడైయ
యతః సముదీక్షణాత్=యాతొరు కటాక్షవిశేషత్తాలే
వర్తతే=విళైకిన్ఱతో,
తేనైతేన=అన్దఇన్ద కటాక్షత్తినాల్ [కటాక్షవిషయత్తిలే ఎన్ఱపడి.]
న విస్మయేమహి=ఆశ్చర్యప్పడమాట్టోమ్;
యతః=ఏనెన్నాల్;
జగన్నాథః = ఉలకఙ్గళుక్కెల్లామ్ తలైవనాయుమ్
ఆత్మేశ్వరః=తనక్కుత్ తానే ఈశ్వరనాయుమ్ ఉళ్ళ
నారాయణోఽపి = శ్రీమన్నారాయణనుమ్ కూడ
తవ=ఉన్నుడైయ
ఈక్షణాత్=కటాక్షమ్ పెఱువతనాల్
స్వాత్మానమ్=తన్నై
ధన్యమ్=కృతార్థనాక
మన్యతే=నినైక్కిఱానిఱే.
[అకైయాల్ ఆశ్చర్యప్పడ క్కారణమిల్లైయెన్నై.]

[ఐశ్వర్యం మహదాదిత్యాదికి] అ: త్వత్ప్రసాదము కీర్తి ఎద్ధ శ్లోక
గ్రథనమ్ ప్రారంభిక్కిఱార్ ఇరు మేల్ గ్రన్థా వ్యాఖ్యానమాయ్ చెయ్య
కిఱత్తు.

ఐశ్వర్యమావతు ఐహికముమ్ ఆముష్మికముమాయ్ ఇరణ్డు వకైప్పట్టిరుక్కుమ్. ఇహలోకత్తిల్ ధనధాన్యసమృద్ధియాలే యిరుక్కుమదువుమ్ ఐహికైశ్వర్యమామ్; స్వర్గాదిపరమపదాన్తమాన మేలులకఙ్గళిల్ పెఱప్పడుమదువుమ్ ఆముష్మికైశ్వర్యమామ్. ఇవ్వకైప్పట్ట ఐశ్వర్యముమ్ గురులఘుభేదేన పునర్ద్వివిధమామ్. ఇహలోకత్తిల్ గ్రామాధికారియా యిరుక్కుమదువు లఘువాన ఐశ్వర్యమామ్; చక్రవర్తియా యిరుక్కుమదువు గురువాన ఐశ్వర్యమామ్. ఊర్ధ్వలోకఙ్గళిల్ ఇన్ద్రనాయిరుక్కుమదువు లఘువాన ఐశ్వర్యమామ్; "శతానన్దకుమారామ్" ఇత్యాదిప్పడి * అశేషదాసైకరతియా యిరుక్కుమదువు గురువాన ఐశ్వర్యమామ్. ఇప్పడిప్పట్ట సకలవిధైశ్వర్యఙ్గళుమ్, మహాలక్ష్మియే! ఉన్నుడైయ కటాక్షత్తినుడైయనాక విస్తీర్ణన ఎన్గిఱ ఇవ్విషయత్తై క్కొణ్డు ప్పట్ట ఫలర్ ఆశ్చర్యప్పడువర్గళ్; ఆనాల్ నాన్ ఇవ్విషయత్తిల్ స్వల్పముమ్ ఆశ్చర్యప్పడువదిల్లై. ఏనెన్నాల్, "పతిం విశ్వస్యాత్మేశ్వరమ్" ఇత్యాది శ్రుతిశతఙ్గళాలే సిద్ధమాన భగవాన్ నాక ఓతప్పట్టుళ్ళ సామాన్య సర్వేశ్వరనుమ్. "నామ్ లక్ష్మీకటాక్షత్తుక్కు పాత్రమాక ప్పెఱ్ఱపడియాల్ తాన్ ధన్యరానోమ్!" ఎన్ఱు నినైప్పదానాల్ తానే, అన్దాన సర్వేశ్వరనైయే ధన్యనాక్కవల్ల ఉన్నుడైయ కటాక్షమ్ ఇవ్వళవుక్కు చేతనవర్గఙ్గళుక్కు ఐశ్వర్యహేతువాకిఱదు ఎన్ఱు ఆశ్చర్యప్పడువదఱ్కు ఎన్గిఱార్. ఇతనాల్ లక్ష్మీకటాక్షమ్ ఎమ్మై యుమ్మా న్దనక్కుమ్ ప్రార్థనీయమెన్ఱదాయిత్తు.

[శ్రియో ఏమహా] [illegible] బహూని జనపదాని "స్వామి" [illegible] [illegible] ప్రమాణం, దివ్యదమ్పతిగళ్ [illegible]. ... (౬)

శ్లో॥ ఐశ్వర్యం యదశేషపుంసి యదిదం సౌన్దర్యలావణ్యయో,
రూపం యచ్చ హి మఙ్గళం కిమపి యల్లోకే సదిత్యుచ్యతే ।
తత్సర్వం త్వదధీనమేవ యదతః శ్రీరిత్యభేదేన వా
యద్వా శ్రీమదితీదృశేన వచసా దేవి ప్రథామశ్నుతే ॥ ౬॥

పదవురై.

హే దేవి!=నాచ్చియారే పిరాట్టీ!
అశేషపుంసి=సమస్తచేతనర్కళిడత్తిలుమ్
యత్ ఐశ్వర్యమ్ (అస్తి) } యాతొరు ఐశ్వర్యముణ్డో,
సౌన్దర్యలావణ్యయోః యదిదం రూపమ్ } అవయవశోభై యాకిఱ సౌన్దర్యమెన్న, సముదాయశోభై యాకిఱ లావణ్యమెన్న ఇవఱ్ఱిన్ ఉరువమ్ యాతొన్ఱు ఉళతో,
లోకే=లోకత్తిల్
యచ్చహి మఙ్గళమ్=మఙ్గళకరమెన్ఱు పేర్ పెఱ్ఱతు యాతొన్ఱు ఉణ్డో,
యత్ కిమపి సత్ ఇత్యుచ్యతే } యాతొన్ఱు 'నల్లతు' ఎన్ఱు శొల్లప్పడుకిఱతో,
తత్సర్వమ్=అన్ద ఐశ్వర్యాదికళెల్లామ్
యత్=యాతొరు కారణత్తాలే
త్వదధీనమేవ=ఉన్ అధీనమ్ ఆకవే యిరుక్కిఱతో,
అతః=ఇక్కారణత్తినాల్,
(తత్సర్వమ్)=అవై ఎల్లామ్
శ్రీః ఇతి అభేదేన వా } శ్రీ ఎన్ఱు అభేదమాకవో [-శ్రీ ఎన్ఱు సొల్లాలేయో]
యద్వా=అల్లతు
శ్రీమత్ ఇతి ఈదృశేన వచసా } శ్రీయై యుడైయతు ఎన్ఱుమ్ శొల్లాలేయో
ప్రథామ్=ప్రసిద్ధియై
అశ్నుతే=అడైకిన్ఱతు.

[ఐశ్వర్యం యదిత్యాది.] ఉలకత్తిల్ అవ్వోవస్తుక్కళిల్ మేన్మై పెఱ్ఱిరుప్పతుమ్ అల్లాత పెఱ్ఱిరుప్పతుమ్ నన్ఱే పేఱ్ఱిరుప్పతు మెల్లామ్ లక్ష్మీసమ్బన్ధ నిబన్ధనమెన్కిఱార్. ఐశ్వర్యమావతు -'ఈశ్వ

రిస్యభావః' ఎన్తాయ్. ఒన్తెన్గా క్కుఱవనాయిరుక్కై, ఇప్పడిప్పట్ట ఐశ్వర్యమ్ కీటపిపీలికా ప్రభృతి బ్రహ్మపర్యన్తమాక అన్వైవరిడ త్తిలుమ్ ఉణ్డు. [బ్రహ్మాదిభ్యో] శ్రేష్ఠ్యత్తెయుమ్ కుణక్కై మేన్మైక్కై కర్మ సామ్యత్తై కొణ్డు ఒన్తాయ్ ఒన్తుక్కు మేమ్పట్ట ఉయిర్ కళ్ ఉణ్డాయినాలే ఒప్పుమై ఆత్మాన్వుక్కుమ్ పవర్గ్గరువన్తైయాన ఐశ్వర్యమున్తెనా. [సౌన్దర్యలావణ్యయోః] శిలవస్తుక్కళ్ అవయవ స్తౌలుమ్ అప్తరుక్కుత్తాయిరుక్కుమ్; అజ్జనన్ఱియే శిలవస్తుక్కళ్ ప్రత్యేకావయవశోభైయున్ట్రిరున్దాలుమ్ అవయవసముదాయత్తిలే ఒరు విలక్షణమాన శోభైయున్తైత్తాయిరుక్కుమ్. ఆక ఇప్పడి శిల వస్తుక్కళ్ సౌన్దర్యశాలికళాయుమ్ శిలవస్తుక్కళ్ లావణ్యశాలికళా యుమిరుప్పతుమ్. [యచ్చహిమఙ్గళమ్.] మఞ్జళ్, పుష్పమ్, దీపమ్ ముతలియ శిలవస్తుక్కళ్ మఙ్గళకఙ్గళాక ప్రసిద్ధిపెర్ట్రిరుక్కుమ్; ఇతుప్రమ్. [యత్కిమపి సదిత్యుచ్యతే] అప్పడియ వస్తుక్కళాయుమ్ మఙ్గళవస్తుక్కళాయుమ్ ఇల్లాతొట్రినాలుమ్ శిలవస్తుక్కళ్ 'నల్ల వారుళ్కళ్' ఎన్ఱు శొల్లప్పడానిఱ్కుమ్; తిరుమణ్ కిటర్ ముతలా నవై. ఆకవిప్పడి అవ్వోవస్తుక్కళ్ శీర్మైపెర్ట్రిరుప్ప తెల్లామ్ లక్ష్మీ సమ్బన్ధ నిబన్ధనమానపడియాల్ తాన్ శిలవస్తుక్కళ్ నాతొల్లక్ష్మీవాచ కశబ్దత్తాలుమ్, శిలవస్తుక్కళ్ లక్ష్మీ విశిష్టవాచకశబ్దత్తాలుమ్ వ్యవ హరిక్కప్పడుకిన్దన. తిరువిళక్కు, తిరుమాలికై, తిరుమలై, తిరుమేని ముతలియ వ్యవహారఙ్గళ్ "శ్రీరిత్యభేదేన ప్రథామశ్ను తే" ఎన్బత ఱ్కు ఉదాహరణమాకవుమ్; శ్రీమదనన్తసరస్, శ్రీమద్వేఙ్కటాద్రి, ఇత్యాదివ్యవహారఙ్గళ్ "శ్రీమదితీదృశేనవచనా ప్రథామశ్నుతే" ఎన్బతఱ్కు ఉదాహరణమాకవుమ్ కొళ్ళత్తకుమ్. "లౌకిక సకలచేత నగత - ఐశ్వర్యసౌన్దర్య లావణ్యమఙ్గళసదాది శబ్దవాచ్యానాం

శ్రీశబ్దేన శ్రీమచ్ఛబ్దేనవా వాచ్యత్వం త్వత్కృతమేవాయత్తం ఖల్విత్యభిప్రాయ మితి సంగ్రహార్థః. " ఏష్ సంస్కృతవ్యాఖ్యాన వాక్యమ్ అత్ర అనుసన్ధేయమ్. ... ... ౯॥

౧౦॥ దేవి! త్వన్మహిమావధిర్న హరిణా నాపి త్వయా జ్ఞాయతే
యద్యప్యేవమథాపి నైవ యువయోస్సర్వజ్ఞతా హీయతే।
యన్నాస్త్యేవ తదజ్ఞతామనుగుణాం సర్వజ్ఞతాయా విదుః
వ్యోమాంభోజమిదం తయా కిల విదన్ భ్రాన్తోయమిత్యుచ్యతే॥౧౦

పదవురై.

హే దేవి! = పెరియ పిరాట్టి!
త్వన్మహిమావధిః = ఉనక్కు పెరుమైయిన్ ఎల్లైయానదు
హరిణాపి = ఎమ్పెరుమానాలుమ్
యద్యపి న జ్ఞాయతే = అఱియప్పడుకిఱతిల్లై;
త్వయాపి = ఉన్నాలుమ్
న జ్ఞాయతే = అఱియప్పడుకిఱతిల్లై;
ఏవమథాపి = ఇప్పడి ఒరువరాలుమ్ అఱియప్పడాతిరున్దపోతిలుమ్
యువయోః = ఉఙ్గళిరువర్కళుడైయ
సర్వజ్ఞతా = సర్వజ్ఞత్వమిరుదానదు
నైవ హీయతే = కుఱైవుపడుకిఱతేయిల్లై;
[ఏనెన్నిల్;]
యత్ = యాతొరువస్తువానదు
నాస్త్యేవ = (ఒరుకాలత్తిలుమ్) అఱియాతు కిడైయాతో,
తదజ్ఞతామ్ = అన్ద అసద్వస్తువై అఱియ కొళ్ళామలిరుప్పతై
సర్వజ్ఞతాయాః = సర్వజ్ఞత్వత్తుక్కు
అనుగుణామ్ = ఒత్తతాక
విదుః = (వివేకికళ్) అఱికిన్ఱార్కళ్;
వ్యోమామ్భోజమ్ = ఆకాశత్తామరైయై
ఇదం తయా విదన్ = ఉళ్ళతాక [ఇతు ఆకాశత్తామరైప్పూ ఎన్ఱు] అఱికిఱవన్
'అయం భ్రాన్తః' ఇతి ఉచ్యతే కిల = 'ఇవన్ పైత్త్యకారన్' ఎన్ఱు (ఉలకత్తారాల్) శొల్లప్పడుకిఱానన్ఱో.

[దేవిత్వన్మహిమేత్యాది.] " యస్యాస్తే మహిమానమాత్మన ఇవ త్వద్వల్లభోపి ప్రభుర్నాలం మాతుమియత్తయా నిరవధిం నిత్యా

నుకూలం స్వతః ” ఎన్ఱు చతుశ్శ్లోకియిల్ పాదద్వయత్తాలే ఆళవన్దార్ అరుళిచ్చెయ్త అర్థమ్ ఇఙ్గు ప్రథమపాదత్తిల్ సఙ్గృహీతమ్.

పిరాట్టీ! ఉన్ వైభవమానతు ఉన్నాలుమ్ ఉన్నుడైయ భర్త్తావాన ఎమ్బెరుమానాలుమ్ ఇవ్వళవెన్ఱు పరిచ్ఛేదిత్తు అఱియప్పడాతఅత్తై ఆనాల్ ఇతుకొణ్డు ఉఙ్గళుడైయ సర్వజ్ఞత్వత్తుక్కు క్కుఱైత్తై శొల్లముడియాతు. సర్వపదార్థత్తుక్కుళ్ళే ఉన్నుడైయ మహిమావధియుమ్ శేర్న్దిరుక్క, అతనై నీఙ్గళ్ అఱియవిల్లైయెన్ఱాల్ సర్వపదార్థత్తిల్ ఏకదేశత్తై అఱియవిల్లైయెన్ఱు ఏఱ్పడుకిఱపడియాల్ సర్వజ్ఞత్వత్తుక్కు ఏర్ భఙ్గమ్వారాతెన్నిల్ ;

ఉలకత్తిల్ ఉళ్ళ పదార్థఙ్గళిల్ ఒన్ఱై అఱియాతొழிన్దాల్ అతు సర్వజ్ఞత్వభఙ్గమాకుమెయన్ఱి అడియోడు ఇల్లాత పదార్థఙ్గళై అఱియాతొழிవతు సర్వజ్ఞత్వ భఙ్గకమాకాతు ఇల్లాతవస్తుక్కళై ఇల్లాతవైయాకవే అఱిన్దుకొళ్వతు సర్వజ్ఞత్వత్తుక్కు పోరున్దియతేయామ్. ఇల్లాత వస్తుక్కళైయుమ్ తెరిన్దుకొణ్డాల్ తాన్ సర్వజ్ఞత్వమ్ సఙ్గతమాకుమెన్ఱు కొళ్వార్ అఱివిలికళేయావర్. మలడిమకన్, ముయల్కొమ్బు, కానల్ నీర్, ఆకాశమలర్ ఇవై పోన్ఱ ఇల్లాతవస్తుక్కళై ఒరువర్ ఉళ్ళనవాక నినైత్తుకొణ్డు,

“ ఏష వన్ధ్యాసుతో యాతి శశశృఙ్గధనుర్ధరః ।
మరీచికాఽమ్భసి స్నాతః ఖపుష్పకృతశేఖరః ॥ ”

ఎన్ఱు శొన్నాల్, అవర్ భ్రాన్తర్కళిల్ అగ్రేసరనాక ఎణ్ణప్పడువనేయన్ఱి, “ ఇవర్ ఇల్లాతవస్తుక్కళైయుమ్ తెరిన్దుకొణ్డిరుప్పతనాల్ విశేషజ్ఞాతా ” ఎన్ఱు ఒరువరాలుమ్ పుకழప్పడాన్.

అతుపోల, పిరాట్టీ! ఉన్నుడైయ మహిమైక్కు అవధియెన్ఱతు ఉలకత్తిల్ సత్తాకక్కాణప్పడుకిన్ఱ ఘటపటాదికళైప్పోల్ వస్తుతః ఉళ్ళతానాల్ అతనై నీఙ్గళ్ అఱియాతతు ఉఙ్గళుక్కు సర్వజ్ఞత్వభఙ్గకమాకుమ్. వాస్తవత్తిల్ ఉన్నుడైయ మహిమైక్కు ఎల్లైయిల్లామైయాల్ ‘త్వన్మహిమావధి’ ఎన్గిఱ పదార్థమ్ శశశృఙ్గాదికళైప్పోలే అసత్తు. అప్పడి అసత్తానపదార్థత్తై నీఙ్గళ్ తెరిన్దుకొళ్ళామైయావతు - ఉళ్ళతాక అఱియామై. ఇతు యాథాత్మ్యజ్ఞానపర్యాయమాన అజ్ఞానమేయొழియ సర్వజ్ఞత్వభఙ్గకమాన అజ్ఞానమన్ఱు; ఇతు అడిక్కుఱిప్పుపెఱుమ్. ఇన్ద అజ్ఞానత్తైయుమ్ నీఙ్గళ్ బాధకమాకక్కొణ్డు ఇతనైప్పోక్కిక్కొళ్ళ నినైత్తీర్కళాకిల్ —, [అతావతు - త్వన్మహిమావధి ఉణ్డెన్ఱు నినైత్తీర్కళాకిల్] ఉఙ్గళుడైయ సర్వజ్ఞత్వమ్ కులైన్దు ‘భ్రాన్తశిఖామణికళ్’ ఎన్గిఱ పట్టమే ఫలిక్కుమ్ కిడీర్! ఎన్గిఱార్.

ఆక ఇన్ద శ్లోకత్తుక్కు ప్రధానప్రమేయమ్ - పిరాట్టి ఎల్లైయిల్లాత మహిమైయుడైయవళ్ - ఎన్నుమ తన్మైయాయిత్తు.

నజానాతీత్యజ్ఞః, తస్య అజ్ఞః - తదజ్ఞః; తస్యభావః, తామ్, తదజ్ఞతామ్. విదుః=‘విద - జ్ఞానే’ ఎన్గిఱ ధాతువిన్ లట్ ప్రథమపురుష బహువచనమ్. ఇన్దక్రియైక్కు - ‘అఱికిఱార్కళ్’ ఎన్ఱు శబ్దార్థమాయినుమ్, ‘పెరియోర్కళ్ కొళ్కై’ ఎన్బతు తాత్పర్యార్థమామ్. వ్యోమ్ని; వ్యోమ్నా వా అమ్భోజమ్ - వ్యోమామ్భోజమ్. [ఇదన్తయా.] ‘ఇదమో భావః, ఇదన్తా’ ఎన్ఱుమ్, ‘అస్య భావః, ఇదన్తా’ ఎన్ఱుమ్ ఇరణ్డుపడియాక వ్యుత్పత్తిపణ్ణలామ్. వ్యోమామ్భోజత్తై ఇదన్తయా అఱివతావతు - ‘ఇదం వ్యోమామ్భ

జమ్' - ఇతు ఆకాశత్తామరై ఎన్ఱు అఱివతామ్. "ఇదమః ప్రత్యక్షగతం సమీపతరవర్తి చైతదో రూపమ్। అదసస్తు విప్రకృష్టం తదితి పరోక్షే విజానీయాత్" ఎన్గిఱ శాబ్దికకారికై ఇఙ్గు అఱియత్తక్కతు. ... ... ౯.

శ్లో॥ లోకే వనస్పతిబృహస్పతి తారతమ్యం
యస్యాః ప్రసాదపరిణామముదాహరన్తి।
సా భారతీ భగవతీ తు యదీయదాసీ
తాం దేవదేవమహిషీం శ్రియమాశ్రయామః ॥ ౧౦॥

పదవురై.

లోకే=ఉలకత్తిల్

వనస్పతి బృహస్పతి తారతమ్యమ్ = ఒరువన్ మరమ్ పోల్ జడమాకప్పిఱప్పతుమ్, ఒరువన్ బృహస్పతి పోల్ మహావిద్వానాకప్పిఱప్పతుమాన ఏఱ్ఱత్తాழ్వై

యస్యాః = యావళొరు సరస్వతీదేవియినుడైయ

ప్రసాదపరిణామమ్=అనుగ్రహత్తిన్ పరిణామఫలమాక

ఉదాహరన్తి = (జ్ఞానికళ్) శొల్లుకిఱార్కళో;

భగవతీ=పూజ్యైయాన

సా భారతీ=అన్దసరస్వతియానవళ్

యదీయదాసీ=యావళొరు పిరాట్టియినడియవర్కళుక్కు అడియవళాయిరుక్కిఱాళో,

దేవదేవమహిషీమ్ = తేవతేవపిరానుడైయ దేవియాన

తాం శ్రియమ్=అన్దప్పిరాట్టియై

ఆశ్రయామః=ఆశ్రయిక్కిఱోమ్.

[లోక ఇత్యాది.] లక్ష్మీకటాక్షమ్ పెఱ్ఱవర్కళ్ పక్కల్ వాగ్దేవియానసరస్వతియుమ్ దాసానుదాసియాకక్కాత్తిరుప్పళెన్గిఱార్.

"కవైయాకి క్కొమ్మ్బాకి క్కాట్టకత్తే నిఱ్క, మవైయుల్ల నల్లమరఙ్గళ్ - శవైనడువే, నీట్టోలై వాశియానిన్ఱార్ కుఱిప్పఱియ, మాట్టాతవన్ నన్మరమ్." ఎన్ఱపడి-మరమెన్ఱు ఇకழ్ప్పడుమ్పడి శిలర్

మాహాత్మ్యక్కళా యిరుప్పతుమ్, దేవగురువాన సాక్షాద్బృహస్పతియుమ్ అపరావతారమెన్ఱు పుకఴప్పడుకిన్ఱవర్కళ్ శిలర్ జ్ఞానినామగ్రేసరరా యిరుప్పతుమ్ సరస్వతీకటాక్షత్తినుడైయ సద్భావత్తెదభాన ప్రయుక్తమాక నికழ్కిన్ఱ శెప్పత్తు అనైవరుమఱిన్దవిషయమ్. అప్పడిప్పట్ట వైభవముడైయ సరస్వతియుమ్ లక్ష్మీకటాక్షమ్ పెఱ్ఱవర్కళిన్ గృహద్వారత్తిలే తువణ్డు, అవర్కళుక్కు ఏవల్ తొழిల్ శెయ్యుమ్ పరిచారికైయా యిరుప్పతాల్, అతఱ్కెల్లామ్ పెరుమై వాయ్న్ద పిరాట్టియై శరణమ్ పుకువోమెన్గిఱార్.

కీழ్ ఇరణ్డామ్ శ్లోకత్తిల్ "యుక్తాం భావయ భారతీమ్" ఎన్ఱు - పిరాట్టికళ్ వాక్సమృద్ధియై ప్రార్థిత్త ఆழ్వానై నోక్కిచ్చిలర్, "వాక్సమృద్ధియై ప్పిరాట్టికళ్ ప్రార్థిప్పతాల్ ఎన్న పయన్? సరస్వతీదేవియన్ఱో అతన్నై అళిక్క వల్లళ్; ఆకైయినాల్ అన్ద సరస్వతియై నోక్కియే స్తోత్రమ్పణ్ణువతే తకుతి" ఎన్ఱు శొల్ల; అవర్కళుక్కు మఱుమాఱాక అరుళిచ్చెయ్తతు ఇన్ద శ్లోకమ్ ఎన్నలామ్. నీఙ్గళ్ వాగ్దేవతైయెన్ఱు కొణ్డాడుకిఱ అన్ద సరస్వతియుమ్ తదీయదాసియానపిన్బు, నాఙ్ అన్ద ప్పిరాట్టియైవిట్టు సరస్వతియై ప్పఱ్ఱుతల్ తకుతియల్లవెన్ఱు సూచిప్పిత్తపడి.

వనస్య పతిః - వనస్పతిః; "పారస్కరప్రభృతీని చ సంజ్ఞాయామ్" ఇతి పాణినిసూత్రేణ సుట్. బృహతాం పతిః - బృహస్పతిః; "తద్బృహతోః కరపత్యోశ్చోరదేవతయోస్సుట్ తలోపశ్చ" ఎన్నుమ్ వార్తికత్తాల్ సుట్ప్రత్యయముమ్ తకారలోపముమ్. వనస్పతిశ్చ బృహస్పతిశ్చ తయోరాన్తర్యమ్ - భేదః. [ప్రసాద పరిణామమ్.] "ప్రసాదస్య న్యూనాధికపరిపాకం వ్యవహరన్తి" ఎన్ఱార్ సంస్కృత వ్యాఖ్యాతా. "పరిణామో వికారో

ద్వేసమే వికృతివిక్రియే” ఎన్ఱ అమరకోశత్తిల్ పడి, పరిణామమావతు వికారమ్; “వికారో నామ ప్రకృతేరన్యథాభావః.” ఇన్ద అన్యథాభావమ్ ఉపచయావస్థాపత్తి రూపమాకవుమ్ అపచయావస్థాపత్తి రూపమాకవుమ్ ద్వివిధమాక ఇరుక్కక్కూడియతాకైయాల్, ప్రసాదత్తిల్ అపచయావస్థాపత్తిరూపమాన వికారమ్ వనస్పతిత్వత్తుక్కు హేతువెన్ఱుమ్, ఉపచయావస్థాపత్తిరూపమాన వికారమ్ బృహస్పతిత్వత్తుక్కు హేతువెన్ఱుమ్ తాత్పర్యమ్ కొళ్ళక్కడవతామ్.

ఆకవిన్ఱి ‘ప్రసాదస్య పరిణామః’ ఎన్ఱు తత్పురుషసమాసమ్ కొళ్వతిఱ్కాక్కిలుమ్, “ప్రసాదమెన్న, అతినుడైయ [పరిణామమ్] అన్యథాభావమెన్న - ఇవైయాక” ఎన్ఱు ద్వన్ద్వసమాసమ్ కొళ్ళవతు శిఱక్కుమెన్ఱు శిలపిరాచీనర్ కరుతువర్; అప్పోతు, “ప్రసాదశ్చ పరిణామశ్చ తయోస్సమాహారః - ప్రసాదపరిణామమ్; తత్” ఎన్ఱు విగ్రహమాకక్కడవతు. “సర్వో ద్వన్ద్వో విభాషయైకవద్భవతి” ఎన్ఱ పరిభాషైయాల్ ఏకవచనముమ్, “సనపుంసకమ్” ఎన్ఱ సూత్రత్తాల్ నపుంసకత్వముమ్ ఉణర్క. ఇన్ద వ్యుత్పత్తియాల్, బృహస్పతిత్వమ్ అనుగ్రహ ఫలమెన్ఱుమ్, వనస్పతిత్వమ్ తదన్యథాభావ ఫలమెన్ఱుమ్ స్వరసమాకత్తోన్ఱుకిఱామ్. ఇన్ద వ్యుత్పత్తియిల్ యథాసంఖ్యాన్వయమ్ తట్టినాలుమ్, “ఏకానేకస్వరూపాయ స్థూలసూక్ష్మాత్మనే నమః” (శ్రీ విష్ణుపురాణమ్.) “త్యాజ్యోపాదేయజ్ఞళ్ సుఖదుఃఖజ్ఞళ్” (ఆచార్యహృదయమ్.) ఇత్యాది ప్రయోగసహస్రముణ్డాకైయాల్ ఇతు దోషమాకమాట్టాతు. ఇని, ‘ప్రసాదతత్పరిణామముదాహరన్తి’ ఎన్ఱు మూలమిల్లామైయాల్ తత్పురుషనైయొళిత్తు ద్వన్ద్వసమాసమ్కొళ్వతు ఎప్పడి ప్రయోజనప్పడుమెన్ఱు శిలర్ శఙ్కిక్క ఇడముణ్డు; ఆకిలుమ్, ‘ప్రసాదశ్చ పరిణామశ్చ’

ఎన్ను మొన్రుకు తత్పరిణామమెన్నుమిడమ్ ఆక్షేపతః ప్రాప్తమాక క్కడవైయిల్లై యెన్బర్కళ్. ఇప్పడి ద్వన్ద్వసమాసమ్పణ్ణి సమ్భా విక్కప్పడుకిఱ అర్థమ్ తత్పురుషసమాసత్తాలేయే నిర్వహితమాన తాల్ ఇతు వృథాప్రయాస మెన్బారుముణ్డు.

ఇజ్జనస్తియుమ్, "బృహస్పతేస్తారతమ్యమ్-బృహస్పతి తార తమ్యమ్; వనస్పతేః బృహస్పతితారతమ్యమ్ - వనస్పతి బృహస్పతి తారతమ్యమ్; తత్" ఎన్ఱు వ్యుత్పత్తియాయ్, వనస్పత్యపేక్షయా బృహస్పతిపక్కలుళ్ళ విశేషత్తై సరస్వతియిన్ అనుగ్రహత్తినుడైయ పరిణామమాక చ్చొల్లుకిఱార్కళెన్ఱు తాత్పర్యమ్ కొళ్ళుతలుమ్ నన్ఱు.

శ్లో॥ వ్యుత్పత్తివిషయే ఏవం ప్రకారభేదా భవన్తి మతిభేదాత్ ।
ఔచిత్యాద్యవనా యేసహృదయహృదయంప్రమాణతామయతామ్॥

"ప్రసాదపరిణామఫలమ్" ఎన్న వేణ్డుమిడత్తు "ప్రసాదపరిణా మమ్" ఎన్ఱతు ఉపచారాత్; "సంసారసిన్ధుతరణం భగవత్ప్రసాదః" ఎన్నుమాపోలే. కార్యే కారణోపచారముమ్, కారణే కార్యోప చారముమ్ శాస్త్రసిద్ధమిఱే.

[యదీయదాసీ.] "యత్పరిచారికా భవతి" ఎన్ఱుగ్రన్థ సన్దర్భవ్యాఖ్యాతావుక్కు, "యస్యాః ఇయం - యదీయా, యదీయాచసా దాసీచ యదీయదాసీ." ఎన్ఱు విగ్రహమ్ అభి ప్రేతమ్ ఇతు అస్వరసమ్. 'యస్యాః ఇమే - యదీయాః, యదీ యానాం దాసీ - యదీయదాసీ' ఎన్ఱాకక్కడవతు. ఇన్ద వ్యుత్పత్తి యాల్, సరస్వతియానవళ్ పిరాట్టియిన్ అడియవర్కళుక్కు అడియ వళ్ ఎన్ను మర్థమ్ విళఙ్గుమ్.

ఇదమత్రావధేయమ్. "సా భారతీ భగవతీతు యదీయ దాసీ" ఎన్ఱు ఇవరరుళిచ్చెయ్తిరుప్పతై నామ్ ఎతుకొణ్డు విశ్వసిక్క

ముడియుమ్? ఎన్ఱు శిలర్కు విచికిత్సై విళైయక్కూడుమ్; లోకదృష్టియాలే ఇతు తణియలామ్. లక్ష్మీదాసర్కళాన ధనికర్కళుమ్, సరస్వతీమూర్త్తికళాన పణ్డితర్కళుమ్ పరస్పరమ్ ఉలకత్తిల్ పరిమాఱుమ్ నిలైమై ఎప్పడిప్పట్టతెన్ఱు ఆరాయ్వోమ్; ధనికర్కళుక్కు విద్యాసమ్పాదనరుచియుమ్, విద్వాన్కళుక్కు ధనసమ్పాదనరుచియుమ్ ఉణ్డానతాక వైత్తుక్కొళ్వోమ్. ఇప్పడి పరస్పరసాపేక్షత్తై ఉణ్డానాలుమ్, విద్వాన్కళ్ ధనికరుడైయ గృహద్వారత్తిలే పోయ్నిఱ్కలాకిన్ఱతేయన్ఱి, ధనికర్ స్వకార్యార్థమాకవుమ్ విద్వాన్కళుడైయ గృహద్వారత్తిల్ శెన్ఱు శేరార్. ధనాభిలాషైయుళ్ళ విద్వాన్ ధనికగృహద్వారత్తిలే శెన్ఱు "తస్తౌ తిష్ఠతేఽన్యః కృపణమశరణో దక్షిణాయాం దత్తపఙ్క్తిః" ఎన్నపడి కల్పన్నిరణ్డుమ్ కాట్టి నిఱ్కవేణ్డుకిఱాప్పోలే విద్యాభిలాషైయుళ్ళ ధనికన్ స్వసమీహితసిద్ధ్యర్థమాక విద్వద్గృహద్వారత్తిలే పోయ్త్తువళవేణ్డువతిల్లైయన్ఱో. తనక్కు జ్ఞానోపదేశమ్ శెయ్య త్తన్నుడైయ గృహత్తుక్కే విద్వానై వరవఴైప్పతుమ్, తాన్ సింహాసనత్తిలే వీఱ్ఱిరున్ఱు విద్వానై త్తఱైయిలే ఇరుత్తి విషయమ్ కేట్పతుమన్ఱో లక్ష్మీదాసర్కళిన్ శెయలాక ఉలకత్తిల్ కాణప్పడానిన్ఱతు. ఆక ఇతు కొణ్డు "సా భారతీ భగవతీతు యదీయదాసీ" ఎన్నుమిడత్తై విశ్వసిక్కలామెన్ఱు మాడమాళిక్కైయాచ్చాన్ ఒరు చమత్కారమాక చ్చొల్లిప్పోరువర్.

[దేవదేవమహిషీమ్] దేవానామపి దేవః, తస్య మహిషీ, తామ్. "కృతాభిషేకా మహిషీ" ఇత్యమరః, "మహిషీ నృపయోషితి" ఇతి హేమచన్ద్రః. ... ... (౮)

శ్లో॥ యస్యాః కటాక్షమృదువీక్షణదీక్షణేన
సద్యస్సముల్లసితపల్లవముల్లలాస ।
విశ్వం విపర్యయసముత్థవిపర్యయం ప్రాక్
తాం దేవదేవమహిషీం శ్రియమాశ్రయామః ॥ ౧౧ ॥

పదవృత్తి.

ప్రాక్ = మున్నే [ప్రళయకాలత్తిల్]
విపర్యయసముత్థ విపర్యయమ్ = అక్కిరమకటాక్షమ్ పెఱామైయాలే వాట్టమడైన్దిరున్ద
విశ్వమ్ = జగత్తానతు
యస్యాః = యావళొరు పిరాట్టియినుడైయ
కటాక్షమృదువీక్షణదీక్షణేన = "కడైక్కణ్ణాలే మెల్ల నోక్కవేణు"మెన్గిఱ సఙ్కల్పత్తాలే
సద్యః = అన్దసఙ్కల్పమాత్రాన క్షణత్తిలేయే
సముల్లసితపల్లవం ఉల్లలాస = కొழுన్దువిట్టు కిళర్న్దు విళఙ్గిఱ్ఱో;
దేవదేవ మహిషీమ్ = తేవతేవ పిరానుడైయ దివ్యమహిషియాన
తాం శ్రియమ్ = అన్దప్పిరాట్టియై
ఆశ్రయామః = అడిపణికిఱోమ్.

[యస్యా ఇత్యాది.] ప్రళయకాలత్తిల్ సకలాత్మవర్గముమ్ కరణకళేబరవిధురమాయ్ ఇఱకొడిన్ద పఴైపోలే ఒరుప్రవృత్తిక్కుమ్ యోగ్యమన్ఱియే తువణ్డు అసత్కల్పమాయ్క్కిడక్కైయిల్ "ఇవ్వాత్మవర్గమడైయ ప్రవృత్తిక్షమమాకవేణుమ్" ఎన్ఱు తిరువుళ్ళమ్పఱ్ఱిన యావళొరు పిరాట్టి అవ్వాత్మవర్గత్తైనోక్కి కణ్ణాలే కటాక్షిక్క ముయన్ఱవళవిల్ తానే అనైత్తుమ్ తువళ్చి నీఙ్గి తళిరుమ్ముళిరుమాయ్ ప్పళుకుపళుకెన్ఱు విళఙ్గియొళిర్న్దనవో, అన్దప్పిరాట్టియై చ్చరణమడైకిన్ఱేనెన్గిఱార్. అతుపోలే అసత్కల్పమాయ్క్కిడక్కుమ్ అడియేనైయుమ్ కుళిరనోక్కి సత్తోఙ్గియులే అన్వయిప్పిక్కవేణుమెన్నుమ్ ప్రార్థనై ఇతిల్ ఉళ్ళుఱై.

ప్రళయకాలత్తిల్ పిరాట్టియిన్ కటాక్షత్తాలే విశ్వమ్ సముల్లసితపల్లవమాకైయావతు - ఇన్దస్తవత్తిల్ ముతల్శ్లోకత్తిలరుళిచ్చె

య్తపడియుమ్, “ప్రళయసమయసుప్తం స్వం శరీరైకదేశం వరద! చిదచిదాఖ్యాం స్వేచ్ఛయా విస్తృణానః । ఖచితమివ కలాపం చిత్రమాతత్య ధూన్వన్ అనుశిఖిని శిఖీవ క్రీడసి శ్రీసమక్షమ్.” ఎన్ఱు శ్రీరఙ్గరాజస్తవ - ఉత్తరశతకత్తిలుమ్, “కాలే శంసతి యోగ్యతాం చిదచితోరన్యోన్యమాలిఙ్గతోః భూతాహఙ్కృతి బుద్ధిపఞ్చకరణీ స్వాన్తప్రవృత్తిక్రియైః । అణ్డానావరణైస్సహస్రమకరోత్తాన్ భూర్భువస్స్వర్వతః శ్రీరఙ్గేశ్వర దేవి! తే విహృతయే సఙ్కల్పమానః ప్రియః ॥” ఎన్ఱు శ్రీగుణరత్నకోశత్తిలుమ్ భట్టర్ అరుళిచ్చెయ్తపడియుమ్ - ఇవళుడైయ కణ్ వట్టత్తిలే * కరణకళేబరైర్ఘటయితుం దయమానమనావాన ఎమ్బెరుమానుడైయ కృపైయాలే ఆక్కై పెఱుకై. “విపర్యయసముత్థే”త్యాది విశేషణమ్ - జగదుల్లాసయితృత్వత్తిల్ లక్ష్మీకటాక్షత్తుక్కుళ్ళ నియతాన్వయవ్యతిరేకశాలిత్వత్తై నన్ఱు విళక్కుకిన్ఱతు కటాక్షాభావే ఉల్లాసాభావః ఎన్గిఱ వ్యతిరేకనియమముమ్, కటాక్షే సతి ఉల్లాసః ఎన్గిఱ అన్వయనియమముమ్ విళఙ్గానిన్ఱతిఱే.

[విపర్యయసముత్థ విపర్యయమ్] విపర్యయమెన్ఱాల్ మాఱుపాడు; ఇతు సాపేక్షశబ్దమాకైయాల్, ఎతినుడైయ విపర్యయమెన్ఱు ఆకాఙ్క్షై పిఱక్కుమ్. ప్రథమవిపర్యయశబ్దత్తిల్ అపేక్షాశాన్తి - ప్రథమపాదత్తాలే; ద్వితీయ విపర్యయశబ్దత్తిల్ అపేక్షాశాన్తి - ద్వితీయపాదత్తాలే. అతావతు - కటాక్షమృదువీక్షణ దీక్షణత్తుక్కు విపరీతమానస్థితియై ప్రథమవిపర్యయశబ్దమ్ శొల్లుమ్; సముల్లసితపల్లవం యథాతథా ఉల్లాసత్తుక్కు విపరీతమాన స్థితియై ద్వితీయ విపర్యయశబ్దమ్ శొల్లుమ్. ఏవఞ్చ - పిరాట్టియిన్ కటాక్షసఙ్కల్పమిల్లాతిరున్దకాలత్తిల్ ఉల్లాసమఱ్ఱిరున్ద [వాట్టముడైన్దిరున్ద] జగత్తు ఎన్ఱతాయిత్తు. [సముత్థ=సమ్, ఉత్, స్థ]

కటాక్షమృదువీక్షణమావతు - కుళిప్పడియిలే కిడన్తైపస త్తాళ్గోలాకామే సాత్మికక్కు-సాత్మికక్కు క్కు-ఱాక్షికక్కు.

[దీక్షణేన.] 'కట్టాక్షిక్కు వేఱుమెన్ఱు సఙ్కల్పిత్తమాత్రత్తిల్ జగత్త్రయమ్ సముల్లసితపల్లవమాక ఉల్లసిత్తతెన్రాల్ ముఴునోక్కు పెఱిల్ ఎన్నాకుమో అఱియోమ్' ఎన్ఱు భాపిక్కిఱార్. లక్ష్మీకటాక్షత్తిన్ సిన్నమాభ్యధికవైభవమ్ కూఱియనాయిఱు. 'సముల్లసితపల్లవం యథాతథా' ఎన్ఱు క్రియావిశేషణమాకవుమ్ 'సముల్లసితపల్లవంసత్' ఎన్ఱు సన్నస్వవిశేషణమాకక్కొళ్ళ లామ్.

ఆక, ఇన్న శ్లోకత్తాల్ - "ఈషత్త్వత్కరుణానిరీక్షణసుధాసన్ధుక్షణాద్రక్ష్యతే నష్టం ప్రాక్తదలాభతస్త్రిభువనం సమ్ప్రత్యనన్తోదయమ్" ఎన్ఱ చతుశ్శ్లోకీ శ్లోకతాత్పర్యమ్ అనుభాషితమాయిత్తు.

"మహార్ణసశ్శాపత్తాలే నిశ్శ్రీకమాప్పడి భువనత్రయత్తైయుమ్ పరిత్యజిత్తు పయోదధియిలే పిరాట్టి ఎఴున్దరుళినపోతు తత్కటాక్షాభావత్తాలే 'ఉత్సన్నేన' ఎన్నుమ్పడి నష్టమాన త్రిభువనమ్ పిన్బు 'క్షీరోదాబ్ధేస్సముత్పన్నా శ్రూయతేఽమృతమన్థనే' 'శెఴుఙ్కడలముతిని ఱ్పిఱన్దవవళుమ్' ఎన్నుమ్పడి * అముతిల్ వరుమ్ పెణ్ణముతాయ్ అవతరిత్తు 'దివ్యమాల్యామ్బరధరా స్నాతా భూషణభూషితా । పశ్యతాం సర్వదేవానాం యయౌ వక్షస్స్థలం హరేః' ఎన్ఱపడియే స్నాతైయాయ్ మహార్హావసనైయాయ్ చిత్రమాల్యానులేపైయాయ్క్కొణ్డు * తికఴ్కిన్ఱ తిరుమార్బిల్ శేర్న్దు 'అకలకిల్లేనిఱైయుమ్' ఎన్ఱు సంశ్లేషిత్తవనన్తరమ్ తన్నుడైయ కారుణ్యశీతలకటాక్షసుధావర్షత్తాలే వళర్తియవార్క్కు, అనన్తరమ్

అత్తాలే సర్వై పెఱ్ఱు సమృద్ధమానపడియై ఇశ్లోకత్తిలే అరుళిచ్చెయ్‌కిఱార్' ఎన్ఱు ఆచ్చార్పిళ్ళై (చతుశ్లోకీ) వ్యాఖ్యానత్తిఱ్పడి ఇన్ద శ్లోకత్తుక్కుమ్ అతువే కరుత్తాకప్పుమామ్. ఏవఞ్చ, 'ప్రాక్' ఎన్బతఱ్కు - దుర్వాసశ్శాపత్తాలే జగత్తిడైయ నిశ్శ్రీకమానవన్ఱు ఎన్ఱు పొరుళాయ్‌త్తు. ఇవ్వర్థమ్ చతుశ్లోకీభాష్యకారరాన వేదాన్తదేశికనుక్కుమ్ అభిమతమాయిరుక్కుమ్. ఇవ్వర్థత్తిల్ "త్వయా దేవ! పరిత్యక్తం సకలం భువనత్రయమ్ । వినష్టప్రాయమభవత్త్వయేదానీం సమేధితమ్ ॥" [వి - పు - ౧ - ౯ - ౧౨౩.] ఎన్ఱ ఇన్ద్రికృతస్తోత్రవచనమ్ అనుసన్ధేయమ్. ... ... (౧౦)

శ్లో॥ యస్యాః కటాక్షవీక్షా -
క్షణలక్షం లక్షితా మహేశాస్స్యుః ।
శ్రీరఙ్గరాజమహిషీ
సా మామపి వీక్షతాం లక్ష్మీః ॥ ౧౧ ॥

పదవురై.

యస్యాః=యావళోరు పిరాట్టియినుడైయ

కటాక్షవీక్షా క్షణలక్షం లక్షితాః = కడైక్కణ్ నోక్కత్తిల్ ఒరునొడిప్పొழுతాకిలుమ్ ఇలక్కాకప్పెఱ్ఱవర్కళ్

మహేశాస్స్యుః=పెరుమ్ శెల్వమ్ విఞ్జియవర్కళాక ఆవర్కళో,

శ్రీరఙ్గరాజమహిషీ=శ్రీరఙ్గ నాయ్చ్చియారాకియ

సా లక్ష్మీః=అన్ద ప్పిరాట్టి

మామపి=అడియేనైయుమ్

వీక్షతామ్=కటాక్షిత్తరుళ్క.

[యస్యా ఇత్యాది.] యావళొరుపిరాట్టియుడైయ కటాక్షవీక్షణత్తిల్ క్షణకాలమ్ పాత్రమాకప్పెఱ్ఱవర్కళ్ ధన్యరానవర్కళో, అప్పడిప్పట్ట మహామహిమశాలినియాన పెరియపిరాట్టియార్ అడియేనైయుమ్ కటాక్షిత్తరుళి ధన్యనాక్కవేణుమెన్ఱు ప్రార్థిక్కిఱపడి.

"క్షణలక్ష్యమ్" ఎన్ఱుమ్ పాఠముణ్డు; "లక్షం లక్ష్యం శరవ్యం స్యాత్" ఇత్యమరః. [మహేశాస్స్యః.] ఇఙ్గుచ్చొల్లుకిఱ మహేశత్వమ్ ఐహికమాయుమ్ ఫల్గువాయుముళ్ళ ఐశ్వర్యమల్ల; అతువాకిల్ అత్తైయ ఐశ్వర్యసిద్ధిక్కాక ఆళ్వాన్ లక్ష్మీకటాక్షత్తై విరుమ్బుకిన్ఱార్ ఎన్న వేణ్డివరుమ్. కుబేరవిభవత్తినుమ్ విఞ్ఞిక్కిడన్ద నిరవధికసమ్పత్తుక్కళై తృణవత్కరిత్తు, "ప్రాక్ పట్టిల్ తన్నై యొఴిన్ద పుష్పత్తై యోర్ వ్యక్తియే" ఎన్ఱు వ్యాఖ్యత్తుక్కిడాన పరమవిరక్తిపెఱ్ఱు ఉఞ్ఛవృత్తియాలే కాలక్షేపమ్ నడత్తిక్కొణ్డుపోన్ద ఆళ్వానుక్కు ఇన్దఫల్గువాన ఐశ్వర్యత్తిల్ కనవిలుమ్ నినైవిరుక్క ప్రసక్తియిల్లైయే. ఆనపిన్బు ఇఙ్గుత్తై మహేశశబ్దమ్ స్వరూపానురూపసమ్పత్సమృద్ధియుడైయవర్కళైయే శొల్లక్కడవతు. అతాకిఱతు - కైఙ్కర్యసమ్పత్తు. * మీనమర్ పొయ్కై నాణ్మలర్ కొయ్వాన్ వేట్కైయినోడు శెన్ఱిఴిన్దు * కరాఙ్గోళక్కలఙ్గిన కానమర్ వేఴత్తై "స తు నాగవరః శ్రీమాన్" ఎన్ఱతుమ్; రావణభవనత్తిలే "త్వాం తు ధిక్కులపాంసనమ్" ఎన్ఱు ధిక్కృతనాయ్ ప్పుకలిడమ్ తేడి త్తన్నైయిలే కాల్ పావమాట్టాతే శ్రీరామవిషయాకారమ్ పెఱువతాక ఆకాశత్తిలే వన్దునిన్ఱ శ్రీవిభీషణాఴ్వానై "అన్తరిక్షగతః శ్రీమాన్" ఎన్ఱతుమ్; * కువలయత్తుఙ్గక్కరియుమ్ పరియుమిరాచ్చియముమెల్లామ్ తుఱన్దు * ఖనిత్రపిటకాధరరాయ్క్కానకమేఱిక విరుమ్బిప్పోన్ద ఇళైయపెరుమాళై "లక్ష్మణో లక్ష్మిసమ్పన్నః" ఎన్ఱతుమ్ కైఙ్కర్యసమ్పత్తైక్కణిశిత్తిఱే. ఇన్ద కైఙ్కర్యసమ్పత్తు ఇహలోకత్తిల్ అర్చావతారఙ్గళిల్ కిడైక్క వేణుమానాలుమ్ పరమపదత్తిల్ కిడైక్క వేణుమానాలుమ్ లక్ష్మీకటాక్షత్తాలన్ఱి కిడైప్పతు అరుమై ఎన్ఱుమిడమ్ "పఙ్గయత్తాళ్ తిరువరుళుమ్ కొణ్డు నిన్ కోయిల్ శీయ్త్తు" "పూవళరుమ్ తిరుమకళాలరుళ్

పెఱ్ఱు ప్పోన్నలకిల్ పొలివర్ తామే” ఇత్యాది అరుళిచ్చెయల్ కళాలుమ్, “శ్రేయో నహ్యరవిన్దలోచనమనః కాన్తాప్రసాదాదృతే సంసృత్యక్షర వైష్ణవాధ్వసు నృణాం సమ్భావ్యతే కర్హిచిత్” ఇత్యాది పూర్వాచార్యసూక్తికళాలుమ్ విశదమ్. పిరాట్టిపక్కల్ కటాక్షమ్ పెఱాతే అవనై ప్పఱ్ఱినైప్పార్ పెఱుమ్పేఱ్ఱుక్కు శూర్పణఖైయైయిఱే ప్రథమనిదర్శనమాగ నమ్మాచార్యర్గళ్ కాట్టియరుళువదు.

[సా మామపి వీక్షతాం లక్ష్మీః.] అడియేనైయుమ్ కుళిర కడాక్షిత్తరుళి. అన్త కైఙ్కర్యసమ్పత్తై అడియేనుమ్ పెఱ్ఱేనాక ప్పాడి అరుళ్ పురియవేణుమెన్నై.

ఇప్పడి పిరాట్టియిన్ కటాక్షత్తై ప్రార్థిక్కవిరుక్కుమ్ శీర్ పిరాట్టిక్కు ఫలప్రదానత్తిలే సాక్షాదన్వయముణ్డెన్నార్గళ్. ఇన్త ప్రార్థనైయెల్లామ్ - “నీ పురుషకారమాయిరున్ను సర్వేశ్వర నుడైయ స్వాతన్త్ర్యత్తై త్తలైయెడుక్కవొట్టామే అముక్కు కార్యమ్ శెయ్యవేణుమ్” ఎన్ఱ కరుత్తినాలే పిఱక్కిఱతెన్ఱు అవళుక్కు స్వాతన్త్ర్యేణ ఫలప్రదానశక్తియై క్కొళ్ళ వేణ్డా వెన్ఱు నమ్మాచార్య సిద్ధాన్తసారమ్.

ఇవళుక్కు ఉపాయవిశేషణత్వేన ఉపాయత్వమ్ తోన్ఱినాలుమ్, ఏతద్విశిష్టనాన సర్వేశ్వరనుక్కు ఉపాయత్వమ్ శొల్లుమిడత్తిల్ వివేకిక్కవేణ్డువతొరు విశేషముణ్డు; అతేతెన్నిల్, ఉపాయభూతనాన సర్వేశ్వరనుడైయ నిరఙ్కుశస్వాతన్త్ర్యత్తాలే ఉపాయత్వత్తుక్కు ఏకాన్తమాన విరోధినివర్తనాదికళ్ అవనుక్కే అసాధారణఙ్గళాయిరుక్కుమ్ ఇవళుక్కు భగవత్పారతన్త్ర్యమ్ స్వభావమాయ్ స్త్రీత్వత్తుక్కు ఏకాన్తమాన వాత్సల్యకారుణ్యాదిగుణఙ్గళ్ అసాధారణఙ్గళాయిరుక్కుమ్. ఇరువర్క్కుమ్ ఇణ్డుముణ్డే

యాకిలుమ్ "యువత్వాదౌ తుల్యేప్యపరవశతా శత్రుశమనస్థిరత్వాదీన్ కృత్వా భగవతి గుణాన్ పుంస్త్వసులభాన్ । త్వయి స్త్రీత్వైకాన్తాన్ ప్రమదిమపతిపారార్థ్య కరుణాక్షమాదీన్ వా భోక్తుం భవతః యువయోరాత్మని భిదా." [శ్రీగుణరత్నకోశమ్.] ఎన్గిఱపడియే పతిపత్నీ రూపమాన స్వరూపభేదత్తై ప్పణ్ణిక్కొణ్డిరుక్కుమ్ గుణప్రాచుర్యత్తాలే ఇప్పడి పిరిక్క ప్పడుకిఱవర్, జ్ఞానశక్త్యాది గుణవిశిష్టనాన ఉపాయభూతనాన ఎమ్బెరుమానుక్కు లక్ష్మీవిశిష్టత్వముణ్డాయాకిలుమ్ విశేష్యాంశమాన ఈశ్వరనే ప్రధాననాయ్ ఉపాయకార్యత్తైచ్చెయ్వాన్; విశేషణాంశమాన ఇవళ్ అవనైప్పిన్ శెల్లుమత్తనైయే యుళ్ళతాకైయాలుమ్, ఇవళైత్తనిత్తు ఉపాయమెన్ఱు శొల్లుకిఱతు - సర్వేశ్వరనుక్కు అభిమతమాన స్వరూపాదికళైయుడైయ మహిషియాకైయాలే తన్నై ఆశ్రయిక్క అవనై ప్రసన్ననాక్కుమెన్నిఱ అభిప్రాయత్తాలేయాకైయాలుమ్, "వేరిమారాతపూమేలిరుప్పాళ్ వినైతీర్క్కుమే" ఎన్గిఱతు "కళైవాయ్తున్బమ్ కళైయాతొఴివాయ్ కళైకణ్ మఱ్ఱిలేన్" ఎన్గిఱ పరుడైయ ఉక్తియాకైయాలే ‡ ఇత్తిరువాయ్మొఴియై అనుసన్ధిత్తవర్కళ్ పక్కల్ అవళుక్కుణ్డాన అదరాతిశయ ప్రకాశకమాకైయాలుమ్. సమాశ్రయణత్తుక్కు న్నమాన సౌశీల్యాదిగుణోదయ విరోధియాన స్వాతన్త్ర్యత్తై పురుషకారభూతైయాన ఇవళ్ అముక్కినాలున్ అవన్ కార్యమ్ శెయ్యుమెన్బతైక్కు "గత్యాపేక్షా ప్రతీక్షతే" ఎన్గిఱపడియే ఉపాయప్రార్థనాత్మకమాన ప్రపదనమ్ వేణ్డుకైయాలుమ్, ఇవళుక్కు పురుషకారభావమాత్ర ప్రకాశకప్రమాణశతఙ్గళుణ్డాకైయాలుమ్, పురుషకారత్వమాత్రత్తిలే అన్వయమాకక్కడవతు

‡ తిరువాయ్మొఴియిల్ "పిరిన్దిరున్దొఴులకుమ్" [౪-౫] ఎన్గిఱ తిరువాయ్మొఴి

జ్యోతిష్టోమాదికళ్ స్వర్గసాధనమాకా నిఱ్చయిచ్చ్యేయ్ తేయుమ్ ప్రయాజాదికళాన కర్మవిశేషఙ్గళ్ సహకారిత్వేన సాధనమాకిఱాప్పోలవుమ్, భక్తి భగవత్ప్రాప్తిసాధనమాకా నిఱ్కచ్చేయ్ తేయుమ్, కర్మజ్ఞానఙ్గళ్ సహకారిత్వేన సాధనమాకిఱాప్పోలవుమ్ ఇవఱ్ఱుక్కుమ్ సహకారిత్వేన ఉపాయాన్తర్భావ ముణ్డానాలో వెన్నిల్ ; ఏతేను మొన్నుక్కు సహకారిత్వముణ్డామోవెతు స్వరూపోత్పత్తిముఖేనవాతల్, ఉత్పన్నస్వరూపవర్ధన ముఖేనవాతల్, వర్ధితస్వరూపఫలప్రదాన ముఖేనవాతల్ ఉణ్డాకవేణుమ్. ఉపాయభూతనాన ఈశ్వరన్ "ఉపాయోపేయత్వే తదిహ తవ తత్త్వం నతు గుణౌ" ఎన్ఱు సిద్ధస్వరూపనుమాయ్ ఏకరూపనుమాయ్ అమోఘసఙ్కల్పనుమాయిరుక్కైయాలే ఉత్పత్త్యాదికళిల్ సహకారి సాపేక్షతైయిల్లామై ఉణరత్తక్కతు.

ఫలప్రదానహేతువాన జ్ఞానశక్త్యాదికళుక్కు ఉత్పాదికైయాకైయాలే తన్ముఖేన సహకారిత్వముణ్డాక క్కుఱైయెన్నిల్ ; అప్పోతు "స్వాభావికీ జ్ఞానబలక్రియాచ" ఎన్ఱు శొల్లప్పట్ట గుణఙ్గళిన్ స్వాభావికత్వమ్ ఇల్లైయామొఴియుమ్. సౌశీల్యాదికళ్ పోలే తిరోహితమాన గుణఙ్గళై ప్రకాశిప్పిక్కిఱాళెన్నిల్, జగత్సృష్టి స్థితిసంహారాదికళిలే ఇవైవిడామల్ వినియోగముణ్డాకు పోతుకిఱ జ్ఞానశక్త్యాదికళుక్కు సౌశీల్యాదిగుణోదయ తిరోధాయకమాన స్వాతన్త్ర్యత్తోపాతి ఒరు తిరోధానమిల్లైయే ; ఉణ్డాకిల్ సృష్ట్యాదికళ్ నడవాతొఴియవేణుమ్.

సర్వదా అన్వితైయెన్నిల్ ; స్వవిరోధినివృత్తియిలే "తత్తస్య సదృశంభవేత్" ఎన్గిఱుక్కక్కూడాతే. స్వాభావికగుణవిశేషఙ్గళై ఉణ్డాక్కైయాలన్ఱో "ఆశంసేయం హరిశ్రేష్ఠ! క్షిప్రం మాం ప్రాప్స్యతే పతిః । అన్తరాత్మా చ మే శుద్ధః తస్మింశ్చ బహవో గుణాః ॥"

ఎన్ఱు తన్బక్కల్ అనన్యోపాయత్వముమ్ అవన్ పక్కల్ గుణవిశేష జ్ఞళుమే ఫలసిద్ధిక్కు అపేక్షితమాక అఱుతియిట్టతు. నామ్ ఉపాయమాక యాతొరు వస్తువై స్వీకరిక్కిఱోమ్ - అన్దవస్తువుక్కు ఇవళ్ స్వరూపనిరూపక భూతైయాకైయాలే, అకారత్తిల్ పోలే "యద్యపి సచ్ఛిత్తః" ఎన్గిఱ గుణసిద్ధిన్యాయత్తాలే అవర్జనీయమాయ్ అన్వయమ్ వారాతొవెన్నిల్; స్వరూపనిరూపకత్వేన అవర్జనీయసమ్బన్ధముణ్డేయాకిలుమ్, ఉపాయత్వదశైయిల్ ఇవళైక్కొణ్డు కొళ్వతొరు ప్రయోజనమిల్లామైయాలే స్వరూపనిరూపకజ్ఞళాన జ్ఞానానన్దజ్ఞళోపాతియుమ్ స్వరూపాశ్రయమాన గుణాన్తరజ్ఞళోపాతియుమ్ ఇరుక్కుమిత్తనై.

ఆకైయాలే ఇవళుక్కు పురుషకారత్వమే స్వరూపమెన్ఱుమ్ తినక్కు ఉపాయత్వమే స్వరూపమెన్ఱుమ్ భగవచ్ఛాస్త్రత్తిలే ఎమ్బెరుమానానే అరుళిచ్చెయ్తాన్ :— "మత్ప్రాప్తిం ప్రతి జన్తూనాం సంసారే పతతామధః । లక్ష్మీః పురుషకారత్వే నిర్దిష్టా పరమర్షిభిః ॥ మమాపిచ మతం హ్యేతన్నాన్యథా లక్షణం భవేత్" "అహం మత్ప్రాప్త్యుపాయో వై సాక్షాల్లక్ష్మీపతిః స్వయమ్ । లక్ష్మీః పురుషకారేణ వల్లభా ప్రాప్తియోగినీ ॥ ఏతస్యాశ్చ విశేషోయం నిగమాన్తేషు శబ్ద్యతే । ఆకిఞ్చన్యైకశరణాః కేచిద్భాగ్యాధికాః పునః । మత్పదామ్భోరుహద్వన్ద్వం ప్రపద్య ప్రీతమానసాః । లక్ష్మీం పురుషకారేణ వృతవన్తో వరాననే । మత్క్షమాం ప్రాప్య సేనేశ! ప్రాప్యం ప్రాపకమేవ మామ్ । లబ్ధ్వా కృతార్థాః ప్రాప్స్యన్తే మామేవానన్యమానసాః ॥" ఇత్యాదికళ్ కణ్డుకొళ్వతు.

ఆకయిత్తాల్ శొల్లిఱ్ఱాయిఱ్ఱు - లక్ష్మీవిశిష్టమాయ్ గుణవిశిష్టమాయ్ విగ్రహవిశిష్టమాన వస్తు ఉపాయమెన్ఱు మిడత్తిల్ యాతొరుపడి వాత్సల్యాదిగుణజ్ఞళ్ ఉపాయకార్యమాన అనిష్టనివృత్త్యా

దికళుక్కు ఉఱుప్పాన జ్ఞానశక్త్యాదికళ్ పోలన్ఱియే ఆశ్రయణసౌక ర్యమాకిఱ కార్యాన్తరత్తుక్కు ఉఱుప్పాయిరుక్కుమ్. సిల గుణఙ్గళుమ్ సుభాశ్రయత్తుక్కు ఉఱుప్పాయిరుక్కుమ్; ఇగ్గుణఙ్గళిల్ శిల ఒన్ఱై కార్యాన్తర ఒన్ఱుక్కాకవే; తని త్తనియే కార్యభేద త్తైయుడైత్తా యిరుక్కుమాపోలే లక్ష్మీసమ్బన్ధముమ్ ఇగ్గుణోత్కర్ష త్తైప్పఱ్ఱి కార్యమ్ శెయ్విత్తుక్కొణ్డిరుక్కైయాకిఱ పురుషకారత్వమాకిఱ కార్యత్తిలే ఉపయుక్తమాయిరుక్కుమెన్ఱ తాత్పర్యమ్.

సత్సమ్ప్రదాయ సిద్ధాన్తత్తిలే ఇవ్విచారమ్ విస్తరమాక చ్చెయ్తుళ్ళోమాకైయాల్ అతుతన్నిలే తినవడఙ్గక్కణ్డు తెళివతు.

ఇశ్శ్లోకత్తిల్ "శ్రీరఙ్గరాజమహిషీ" ఎన్ఱరుళిచ్చెయ్కైయాలే ఇన్ద శ్రీస్తవమ్ శ్రీరఙ్గనాయ్చ్చియార్ విషయమెన్ఱు శిలర్ శొల్లు వర్కళ్. ... ...

ఇన్ద స్తోత్రత్తిల్ "దేవి త్వన్మహిమావధిః" ఎన్నుమళవాక వుళ్ళ ఎట్టు శ్లోకఙ్గళుమ్ - శార్దూలవిక్రీడితవృత్తమ్; మేలిరణ్డు శ్లోకమ్ - వసన్తతిలకవృత్తమ్; ముడివిల్ శ్లోకమ్ - ఆర్యావృత్తమ్.

శ్లో॥ శ్రీవత్సచిహ్నమిశ్రైః
కృతయా కృపయా ప్రసాదితం ప్రథితమ్ ।
శ్రీస్తవమేనం వ్యవృణుత
దాసః ప్రతివాదిభీకరాన్వయజః ॥

ఇతి శ్రీకాఞ్చీ ప్రతివాదిభయఙ్కర - అణ్ణఙ్గరాచార్య
విరచితాయాం తత్త్వార్థచిన్తామణిసమాఖ్యాయాం
పఞ్చస్తవివ్యాఖ్యాయామ్
శ్రీస్తవవ్యాఖ్యా సమాప్తా.

ಘೋಷವು ಅವಿಚ್ಛಿನ್ನವಾಗಿ ನಡೆಯಿತು. ಈ ಶಬ್ದದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ದಿವಾನರು ತಮ್ಮ ಸರಳವಾದ ವಿನಯಪ್ರದರ್ಶಕವಾದ ಗಂಭೀರವಾದ ಭಾಷಣವನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿ ಪ್ರಾಚೀನವಾದ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತ ಭಾಷೆಯಲ್ಲೂ, ಭಾರತೀಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಲ್ಲೂ ಮತ್ತು ಪಂಡಿತರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೂ ತಮಗೆ ಇರುವ ಅಗಾಧ ಪ್ರೀತಿ ವಿಶ್ವಾಸಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದರು ಅಲ್ಲದೆ ಪಂಡಿತರಿಂದ ಎಷ್ಟೋ ಲೋಕೋಪಕಾರವಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂಬ ಅಂಶವನ್ನೂ ಈಗಿನ ಭಾರತ ಸ್ವತಂತ್ರ ಸರ್ಕಾರವೂ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರವೂ ಸಹ ಪಂಡಿತರ ಏಳಿಗೆಗೆ ತಕ್ಕ ಏರ್ಪಾಡನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದೂ, ಪಂಡಿತರು ತಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಈಗ ಬೋಧಿಸುತ್ತಿರುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಶ್ರೀಮಂತರ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ದೇಶ, ದೇಶಾಂತರ ಭಾಷೆ ಗಳ ಮೂಲಕ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಹರಡಬೇಕೆಂದು ಅತ್ಯಂತ ಹೃದಯಂಗಮವಾಗಿ ಉಪನ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದರು. ಅವರ ಭಾಷಣವು ಇಂಗ್ಲೀಷಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಯಿತು. ಇದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿಯುವಂತೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ದಿವಾನರು ಶ್ರೀಯುತ ಸಿ. ಕೆ. ವೆಂಕಟ ರಾಮಯ್ಯನವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದರು. ಕೂಡಲೆ ಶ್ರೀಮಾನ್ ವೆಂಕಟರಾಮಯ್ಯನವರೆದ್ದು ದಿವಾನರ ಭಾಷಣವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿಲ್ಲದೆ ಅರ್ಥಗರ್ಭಿತವಾಗಿ ಸ್ವಾರಸ್ಯ ವಾಗಿ ಲಲಿತವಾಗಿ ತಮ್ಮ ನೈಜವಾದ ಶೈಲಿಯಿಂದ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಪರಿವರ್ತನಮಾಡಿ ತಿಳಿಸಿದರು. ದಿವಾನರ ಭಾಷಣದ ಕನ್ನಡ ಪರಿವರ್ತನವನ್ನು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಈ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಬೇರೆಕಡೆ ಅಚ್ಚುಮಾಡಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಹೀಗೆ ಸಮ್ಮೇಳನವು ದಿವಾನರ ಭಾಷಣಮೂಲಕ ಪ್ರಾರಂಭವಾದಮೇಲೆ ಸಮ್ಮೇಳನಾಧ್ಯಕ್ಷ ಪದವಿಯನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಿರುವ ಪ್ರೊಫೆಸರ್ ಬಿ. ವೆಂಕಟೇಶಾಚಾ ರ್ಯರು ಸುಲಭವಾಗಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿಯುವಂತೆ ದೇಶಭಾಷೆಯಾದ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿಯೇ ಭಾಷಣಮಾಡಿದರು. ಪಂಡಿತವರ್ಗದಿಂದ ಆಗಿರುವ ಲೋಕೋಪಕಾರವನ್ನು ಮತ್ತು ಮುಂದೆ ಆಗಬೇಕಾಗಿರುವ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಸಹ ತಮ್ಮ ಉಪನ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ವಿಶದಪಡಿಸಿದರು. ಪಂಡಿತಮಂಡಲದ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎಚ್. ರಂಗಾಚಾರ್ಯರೂ ಶ್ರೀಯುತ ಕೆ. ಎಸ್. ಧರಣೇಂದ್ರಯ್ಯನವರೂ ದಿವಾನರವರಿಗೂ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೂ ಮಂತ್ರಿವರ್ಯರಿಗೂ ಸಭ್ಯಮಹಾಶಯರಿಗೂ ಸಮ್ಮೇಳನದ ಪರವಾಗಿ ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಧನ್ಯವಾದವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದರು. ಸ್ಥಾನಪತಿಗಳೂ ಮಂಡಲದ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ವಿದ್ಯಾಧಿಕಾರಿಗಳೂ ಆದ ಶ್ರೀ ಆರ್. ಕಸ್ತೂರಿ ರಾಜಚೆಟ್ಟಿಯವರು ದಿವಾನರಿಗೆ ಪುಷ್ಪಹಾರವನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸಿದರು.

ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳಾದ ಆಸ್ಥಾನವಿದ್ವಾನ್ ಪಂಡಿತಭೂಷಣ ಆರ್. ಎ. ಕೃಷ್ಣಮಾಚಾರ್ಯರು ಬಂದಿರುವ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಎಲ್ಲರೂ 3 ದಿನವೂ ಸಹಕರಿಸಿ ಸಮ್ಮೇಳನವನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನಡೆಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು

ತಿಳಿಸಿ ಈ ವರ್ಷ ಹೊಸದಾಗಿ ಪಂಡಿತರ ಗ್ರಂಥಪ್ರದರ್ಶನವೇರ್ಪಡಿಸಿರುವ ಅಂಶ ವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಶ್ರೀ ಚಾಮರಾಜೇಂದ್ರ ಸಂಸ್ಕೃತಕಾಲೇಜಿಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ದಯಮಾಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳ ವಿವರಣೆಯು ನ್ನು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿಸಿದರು. ಅನಂತರ ರಾಷ್ಟ್ರಗೀತವು ಹಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಶ್ರೀಮನ್ಮ ಹಾರಾಜರಿಗೂ ದಿವಾನರಿಗೂ ಸಮ್ಮೇಳನಾಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೂ ಸಮ್ಮೇಳನಕ್ಕೂ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಚೀನವಾದ ಭಾರತೀಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೂ ಜಯಘೋಷ ಮುಖೇನ ಮಂಗಳವನ್ನು ಕೋರಲಾಯಿತು.

ಪ್ರಾತಃಕಾಲದ ಸಭಾಕಾರ್ಯಗಳು ಪರಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಮುಗಿದದ್ದರಿಂದ ದಿವಾನರೂ ಮತ್ತು ಸಮ್ಮೇಳನಾಧ್ಯಕ್ಷರೂ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳೂ ಮಹಾಜನರೂ ಶ್ರೀ ಚಾಮರಾಜೇಂದ್ರ ಸಂಸ್ಕೃತದ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಏರ್ಪಡಿಸಿರುವ ಗ್ರಂಥಪ್ರದರ್ಶನಕ್ಕೆ ದಯಮಾಡಿಸಿದರು. ಅಲ್ಲಿ ಪಂಡಿತರು ವಿದ್ವಾಂಸರಾಗಲು ಎಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳು ಬೇಕು ಅವರಿಗೆ ಕೊಡುವ ಸಂಬಳವೆಷ್ಟು, ಪದವೀಧರರು ಓದಬೇಕಾದ ವರ್ಷಗಳು ಎಷ್ಟು ಅವರಿಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕ ಸಂಬಳವೇನು ಇತ್ಯಾದಿ ವಿಚಾರವನ್ನು ತೋರಿಸುವ ಅಂಕೆ ಅಂಶಗಳನ್ನೂ ಚಿತ್ರಪಟ ಗಳನ್ನೂ ದಿವಾನರು ನೋಡಿ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳಿಂದ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ತಿಳಿದು ಕೊಂಡು ಪದವೀಧರರಿಗೂ ಪಂಡಿತರಿಗೂ ವೇತನಾದಿ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟೊಂದು ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆಯೆ? ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಪಂಡಿತರು ಬರೆದಿರುವ ಗ್ರಂಥಗಳು, ಚಿತ್ರಪಠಗಳು, ಲೇಖನ ಇತ್ಯಾದಿ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಪರಾಂಬರಿಸಿ ತಮ್ಮ ಮೆಚ್ಚಿಗೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದರು. ಇದೆಲ್ಲಾ ಮುಗಿದು ದಿವಾನರೂ ಸಭಾಧ್ಯ ಕ್ಷರೂ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಧನ್ಯವಾದಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ಜಯಕಾರದ ಮಧ್ಯೆ ತೆರಳಿದರು. ಈ ಎಲ್ಲಾ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳು ಮುಗಿಯುವವರೆವಿಗೂ ಸ್ಥಾನಪತಿಗಳೂ ನಮ್ಮ ಮಂಡಲದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೂ ಆದ ವಿದ್ಯಾಇಲಾಖಾ ಡೈರೆಕ್ಟರವರು ಇದ್ದು ತಮ್ಮ ಸಂತೋಷ ವನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದರು. ಅತಿಥಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮ ಆಹ್ನಿಕ ಭೋಜನಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಕೊಂಡು ಬರಲು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲಾಯಿತು. ಪ್ರಾತಃಕಾಲದ ಕಲಾಪಗಳು 12ಗಂಟೆಗೆ ಸಮಾಪ್ತಿಗೊಂಡವು.

2-30ಗಂಟೆಯಿಂದ 3-30 ಗಂಟೆವರಿವಿಗೆ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಸಂಸ್ಕೃತ ಪಾಠಶಾ ಲೆಗಳ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರವರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎಂ. ನಾಗೇಶಾಚಾರ್ಯ ಎಂ.ಎ.,ಬಿ.ಟಿ ಯವರ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ವಿಷಯನಿರ್ಣಯ ಸಭೆಯು ಸೇರಿತು. ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ ಆಸ್ಥಾನ ವಿದ್ವಾನ್ ಆರ್. ಎ. ಕೃಷ್ಣಮಾಚಾರ್ಯರು ಸಮ್ಮೇಳನದಲ್ಲಿ ಚರ್ಚಿಸಿ ನಿರ್ಣಯಿಸಲು ಅನೇಕ ನಿರ್ಣಯಗಳು ಬಂದಿವೆ, ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಸದಸ್ಯರೆಲ್ಲ ಚರ್ಚಿಸಲು ಈ ಸಭೆಯನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿದೆ, ಇದು ಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಷಯ, ಇದ